

M A L Ý K A T E C H I S M U S

pravé pobožnosti k Panně Marii
s návodem_{na} k přípravě

ZASVĚCENÍ SE PANNĚ MARIÍ !

Dle blahoslaveného

Ludvíka Marie Grignona z Montfortu
sepsal

Vigil Pixner, kněz.

Máti, nikoliv já, nýbrž ty!
Vše skrze Pannu Marii!

1.

1. Jaký jest pravý účel pobožnosti?
Chce skrze Pannu Marii bezpečně a jistě
vésti duše k Pánu Ježíši.

2. Se působí?

Podporuje jako žádná jiná pobožnost:

- a/ Úctu trojjediného Boha.
- b/ Úctu svatého člověčenství Kristova,
zvláště jeho Nejsv. Srdce.
- c/ Úctu Mariinu.
- d/ Úctu svatých.
- e/ Spásu vlastní duše.
- f/ Spásu jiných duší na zemi.
- g/ Spásu duší v očistci.

3. V čem záleží?

- a/ V zasvěcení se Panně Marii.
- b/ Ve vroucím životě s Marií Panou.

ZASVĚCENÍ SE MARIÍ PANNĚ.

1. Proč se zasvěcujeme Marii Panně?

Aby nás odevzdala Srdci Ježíšovu.

2. Proč se raději nezasvěcujeme samému S. J.?

Poněvadž By Srdce Ježíšovo tolik od nás ne-
obdrželo. Naše dary se stávají cennějšími
prostřednictvím Panny Marie, kterou Bůh k to-
mu zvláště povolal. Ona nás a naše skutky
očisťuje, ozdobuje a poskytuje náhradu za
chyby a nedokonalosti. Užívá k tomu zásluh
Ježíše Krista, svých vlastních zásluh a zá-
sluh Církve, nad nimiž rozhoduje. Tak se du-
še zušlechťuje a dobré skutky získávají na
ceně i na počtu.

3. Nemohlo by Srdce Páně samo činiti to,

co koná Panna Maria?

Ovšem, že by to Ježíš mohl konati sám, kdy by chtěl. On však se sám podrobil tomuto ~~mu~~ pořádku. Chtěl se státi člověkem skrze Panmu Marii a chce býti narozen a růsti v našich duších skrze Panmu Marii.

4. Proč odevzdal P. Ježíš tento úřad své Matce?

Poněvadž Bůh chce spasiti lidi pomocí lidí Jiné důvody pro to / a rovněž pro pravou ~~mu~~ pobožnost/ jsou:

a/ Vše, co nám zasloužil Pán Ježíš svou vlastní mocí a dokonale, zasloužila nám Panna Maria skrze něho a nedokonale, ale skutečně./ Pius X./

b/ Jako Eva, žena, svedením Adama zahubila všechny lidi, tak žena, Maria Panna, skrze Pána Ježíše všechny lidi zachránila.

c/ Čím více si vážíme Panny Marie, tím více si vážíme i důstojnosti a zásluh/Panny Marie/ Pána Ježíše/

d/ Pokora hledá prostřednici, jež přivádí k nejvyšší svatému Spasiteli.

e/ Kdo se úplně odevzdá v ochranu Panny Marie, jež byla tvorem, bude opravdu pln důvěry k Ježíši Kristu a Bohu.

f/ Pán Ježíš sám chce svou Matku nejvíce ctíti a chce rovněž, aby nejvíce byla uctívána.

g/ Panna Maria jest naší Matkou.

Hlavní důvod jest: I když Bůh nevyžaduje ~~mu~~ této pobožnosti, Pán Ježíš si ji sám přeje

5. Zasvětila se Markéta Alacoque také Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu?

Ovšem, ale Pán Ježíš jí pak řekl: "Viz, odevzdal jsem tě své Matce, aby tě připravila pro mé plány." Podobně musíš i ty se

zcela odevzati Marii Panně, chceš- li se státi vhodným nástrojem Srdce Ježíšova a zvláštním nástrojem milosti Boží.

6. Co zasvěcujeme Panně Marii?

- a/ své tělo,
- b/ svou duši,
- c/ své vnější dary,
- d/ své vnitřní dary,
- f/ dobré skutky.

7. Jak zasvěcujeme P. Marii své tělo?

Když jí slíbíme, že nebudeme svého těla užívatí ke zlu, nýbrž k dobru. Podobně, že nechceme užívatí svých smyslů, totiž očí, uší, jazyka, rukou a nohou ke hříchu, nýbrž k dosažení požehnání Božího pro sebe i jiné.

8. Jak zasvěcujeme P. Marii svou duši?

Když jí slíbíme, že v naší duši bude panovat milost Boží, a ne hřích, požívačnost a náladovost. Totéž jí slíbíme pro mohutnost své duše: paměť, rozum a vůli. Matka božské milosti chce naši duši získat milostí.

9

9. Jak zasvěcujeme Panně Marii své vnější a vnitřní dary?

Jsou to dobra, jež jsou mimo tebe jako dům, hospodářství, peníze, šaty, knihy a jiné věci.

10. Které jsou vnější dary?

Když jí slíbíme, že jich nebudeme užívatí ke zlému, nýbrž k dobrému.

11. Které jsou vnitřní dary?

Jsou to dobra v tobě samém jako nadání, schopnosti, umění, zkušenosti a ctnosti.

12. Jak zasvěcujeme Marii Panně dobré skutky?

Když jí odevzdáme veškerou jejich cenu.

13. O kterých dobrých skutcích se zde jedná

O těch, které jsou dobré a zároveň záslužné
Aby však některý skutek byl pro nebe záslužný jest nutno, aby se stal:

a/ za přispění pomáhající milosti

b/ za spolupůsobení svobodné vůle

c/ ve stavu posvěcující milosti

d/ s dobrým úmyslem alespoň tak, abychom věděli, že nekonáme nic nedovoleného.

Tedy jest nutná znalost a vůle, milost pomáhající a stav milosti.

14. Jakou cenu mají dobré skutky?

Především jimi ctíme Boha. Dále má každý dobrý skutek cenu jako skutek pokání, prosby a zasluby.

15. V čem záleží cena dobrého skutku jako skutku pokání?

Záleží v tom, že má moc odpykati časné tresty za hříchy. Každý hřích zasluhuje trest, smrtelný hřích zasluhuje trest věčný, všední hřích trest časný. Při sv. zpovědi se od pouštějí hříchy, z nichž se zpovídáme, ne v však časné tresty. Obvykle zasluhuje každý smrtelný hřích větší časný trest, který možno odpykati částečně zde, částečně v očistci / na př. zde nás stihne neštěstí, v očistci 50 let muk/. Čím jest lítost menší, tím více časných trestů zůstává. Každý dobrý skutek však zmenšuje tento časný trest, zvláště obcování mši sv. a získání odpustků. To jest cena skutku jako pokání /dostiučinění nebo smíření./

16. V čem záleží cena dobrého skutku jako skutku prosby?

Záleží v tom, že svolává požehnání nebes pro

pro tělo a pro duši. Každý dobrý skutek je jako prosba, která něco vyprosí, něčeho dosáhne. Nejvíce dosahuje modlitba prosebná, zvláště při mši sv. a ještě více seama mše svatá.

17. V čem záleží cena dobrého skutku jako s skutku zásluhy?

Záleží v tom, že zde působí rozmnožení posvěcující milosti a v nebi zvýšení věčné blaženosti. To je největší cena dobrého skutku. Tak i nejmenší dobrý skutek působí po celou dlouhou věčnost.

18. Jak odevzdáváme Marii Panně tuto trojnásobnou cenu všech dobrých skutků?

Odevzdáváme Marii Panně skutky pokání a prosby, aby s nimi naložila dle své vůle, skutky zásluhy pak, aby je zachovala pro nás. To je podstatný znak pravé pobožnosti.

19. Zasvěcují se i mariánští sodálové Matce Boží?

Ovšem, ale nezdávají se práva rozhodovati o ceně svých dobrých skutků. Ani řeholníci a řeholnice se nevdávají tojoto práva při skládání slibů.

20. Odevdám-li cenu všech svých dobrých skutků i s odpustky Marii Panně, nebudu státi před soudcem při smrti s prázdnýma rukama a nebudu odsouzen na několi set lež do očisce?

Nikoliv, poněvadž při tomto soudu bude i Panna Maria. Ona:

a/ obměkčí věčného Soudce

b/ nabídne soudci z pokladu milosti, jež spravuje,

za tebe více, než ty bys sám mohl nabídnouti. Kdo se Marii Panně zasvětil a úplně odevzdá, je na tom lépe, než kdyby spoléhal sám na sebe.

21. Odevzdám-li Marii Panně všechny odpustky, nebudou zkráceni moji příbuzní a známí v očistci?

Nikoliv, Maria Panna zná tvé povinnosti a přání a vyplní je lépe než ty sám. Je však dobře jí zvláště přednésti svá přání, poněvadž se jí to líbí. Můžeš to učiniti takto: "Milá Matičko, odevdávám ti všechno, prosí tě však, přivlastni tyto odpustky, tuto mši sv. duši mého otce, představeným..

22. Jak je tomu při dobrých skutcích prosby

Zcela podobně:

a/ Ty, tvoji příbuzní, a známí a představení pbdří více, než když se modlíš bez Marie Panny. Ona zná tvé povinnosti, přání a potřeby mnohem lépe než ty.

b/ Je však dobře doporučiti zvláště Marii Panně tvé zvláštní záležitosti, jak ti je ukazuje milost Boží, tvé dobré srdce a tvé povinnosti. Učiň to takto:

"milá Matičko, rozhoduj dle své vůle o ~~mých~~ mých dobrých skutcích a modlitbách vykonaných jako prosba. Ty víš lépe, čeho vyžaduje ~~ěe~~ čest Boží a spása duší. Prosím tě však o tu to milost: Vypros mně zdraví, přispěj mému otci v této nouzi a mému příteli v té důležité věci".

23. Musím se potom ještě modliti k Bohu, Pánu Ježíši a svatým?

Ovšem a hojně, ale co nejvíce spojen s Pan-nou Marií na př. :

"Nebeský Otče, já tvůj ubohý tvor přicházím nyní k tobě, přivádí mne k tobě Panna

Maria. Ona sama mne ozdobila zásluhami tvého Syna, abych se ve slušnějším oděvu mohl před tebou objeviti. Chci se k tobě nyní modlití pln dětinné důvěry..."

Takém ke/všem/ svatým se máš často obracet i a je vzývati. Panna Maria ráda vidí, když my, dítky slzavého údolí, obcujeme se svými bratřími a sestrami v nebi. Ona je Matkou nás všech.

24. Vzývá také církev často Pannu Marii a svaté?

Zajisté. Podívej se jen do misálu! Kněz při mši sv. ustavičně obnovuje spojení mezi sebou, věřícími, anděly, svatými vnebi a hlavně s Marií Pannou. Jak vznešená slova a názvy vždy vyslovuje, když jmenuje Pannu Marii. Při breviáři a růženci je tomu právě tak.

25. Jakým právem se nazývá tato pobožnost pravou?

Blahoslavený Ludvík zvolil toto jméno z těchto důvodů:

a/ Především netvrdí, že každá jímá pobožnost k Panně Marii jest nepravou, vždyť bez této pobožnosti mnozí křesťané ctili správně Pannu Marii, ano stali se velikými světci. I bez této pobožnosti možno dosáti vysokého stupně dokonalosti, ale obtížněji. Blahoslavený Ludvík tvrdí plným právem, že touto pobožností se dospěje snáze a jistěji k dokonalosti. Bůh nám přece dal svou Matku k tomu, aby nám usnadnila cestu k němu. Čím větší pobožnost k Panně Marii, tím snazší cesta. V tomto smyslu jest naše pobožnost pravou, poněvadž nejsnáze a nejjistěji vede k cíli.

b/ Aby naznačil, že při této pravé pobožnosti neustává tak snadno nebezpečí u

upadnouti do nepravé pobožnosti. Klamnou by byla pobožnost k Panně Marii, kdyby někdo myslil, že při ní může hřešit do libosti.

Poznámka: Když hříšník mající slabou vůli opětovně k Panně Marii pospíchá a ji prosí, aby mu vyprosila kajícnost a polepšení, uctívá Pannu Marii správně. Setrvá-li v této pobožnosti, posílí se jeho slabá vůle vlive Rodičky Boží.

c/ Aby naznačil, že tato úcta uctívá Pannu Marii ~~tak~~, -v nejvyšším stupni, uctíváme Pan-
nu Marii tak, jak si toho vlastně zaslouží.

d/ Aby označil, že touto pobožností co nej-
více uctíváme Pána Boha a Ježíše Krista.

Pravá úcta k Marii Panně musí směřovati k Pánu Ježíši a horliti více pro čest Boží než pro vlastní prospěch. To se děje právě zde. Člověk se ~~u~~ úplně odevzdá do vůle Boží skrze ruce Marie Panny. Toť hlavní účel zasvěcení se Panně Marii.

26. Jak se mám zasvětit Matce Boží?

Nejlépe učiníš, budeš-li se řídit radou bl. Ludvíka z Mont fortu.

27. Jakou radu dává bl. Ludvík?

a/ Vyber si pro zasvěcení vjodný den, nej-
lépe Mariánský svátek.

b/ Připravuj se na ně třicet dní předem.

c/ Ve svátek Mariánský přístup ke sv. přijí-
mání a hned po něm /nebo aspoň téhož dne/
se pomodli krásnou zasnětnou modlitbu, kte-
rou bl. Ludvík k tomu cíli složil.

d/ Obnov zasvěcení a přípravu každoročně ja-
ko poprvé.

28. Co mám konati po těch třicet dní pří-
pravy?

Musíš denně: 1. rozjímati, 2. se modliti.
12 dní rozjímej o zlobě a klamu světa, abys
ho ~~u~~adně poznal a

poznal a zbavil se světského smýšlení.

6 dní uvažuj o/zlobě/ sobě, své ubohosti a hříšnosti, abys se lépe poznal a sobě nedůvěřoval.

6 dní rozjímej o přednostech Marie Panny, abys ji lépe poznal a v ní důvěřoval. O jak velmi miluje Bůh Pannu Marii!

6 dní rozjímej o úřadě, důstojnosti a lásce Ježíše Krista, abys ho lépe poznal a kladně se mu odevzdal skrze Marii Pannu.

29. Platí zasvěcení i když mnohé z uvedeného vynechám?

Zasvěcení platí, máš-li jen vůli je vykonat. Radím ti však, abys přípravu k němu budoucího roku vykonal ještě lépe. Tvá horlivost musí růst rok od roku. Abys svou horlivost obnovil, můžeš se modlití zázračnou modlitbu častěji do roka.

V R O U C Í - Ž I V O T S - P A N N O U

M A R I Í.

30. V čem záleží vroucí život s Pannou Marií
V tom, že vykonáš zasvěcení.

31. Jak tomu mám rozuměti?

Odevdáváš jsi své tělo, duši, své statky a cenu svých dobrých skutků Synu Božímu skrze Marii Pannu. Slíbiš také zachovávat Nyní musíš užívat svého těla, své duše a statků tak, aby Pán Ježíš a Panna Maria měli z toho radost. Proto, má-li odevzdání tvých dobrých skutků mít nějaký smysl, musíš také skutečně konati dobré skutky. Kdybys dobrých skutků konati nechtěl, pak bys dal Marii Panně pro jejího Syna jen prázdný košík. Žij tedy a jednej ve spojení s Marií Pannou tak, aby Pán Bůh měl z toho radost.

32. Čeho je k tomu třeba?

Musíš vše konati

skrze Marii Pannu
s Marií Pannou
v Marii Panně
pro Marii Pannu.

33. Co značí tato slova?

Do těchto slov krátce shrnul bl. Ludvík z M své učení o životě ve spojení s Marií Pannou. Abys snáze pochopil a si zapamatoval jejich smysl, můžeš si vzpomenouti na čtyři podmínky, jež musí mít každý záslužný skutek.

34. Které jsou ty čtyři podmínky, jež činí dobrý skutek záslužným pro nebe?

- a/ milost pomáhající
- b/ svobodná vůle
- c/ posvěcující milost
- d/ dobrý úmysl alespoň v nejnižším stupni.

35. Jak si důkladněji vysvětlím celou souvislost?

a/ Pomáhající milost Ducha sv. musí ve mně započítí, pokračovati a dokončiti dobrý skutek, nedostatky musí nahraditi zásluhy Ježíše Krista, všeho toho dosahují prostředkováním Panny Marie nebo skrze Marii Pannu.

b/ Aby skutek byl záslužným, musí se státi ve stavu posvěcující milosti Boží, musím býti ve živém / ne mrtvém/ údem tajemného těla Ježíše Krista a tak zároveň žíti v Panně Marii. Bl. Ludvík z Mortfortu píše: " Kdo chce býti údem Ježíše Krista, musí býti utvořen v Marii Panně". Sv. Augustin tvrdí dokonce, že v tomto světě všichni vyvolení jsou uzavřeni v lůně Panny Marie. Čím svě-

tějšší bude stav mé duše trvale, tím vroucněji se spojuje duše s Kristem a Pannou Marií d/Aby byl nějaký skutek dobrým, musím mít při jeho konání dobrý úmysl. K tomu stačí, aby měl skutek rozumný účel a žádný zlý úmysl tě nevedl k jeho vykonání. Ale skutek má tím větší cenu, čím lepší je úmysl a čím živěji naň myslím. Nejlepší úmysl a je čest Boží a spása duší, nebo láska k Pánu Ježíši který chce a hledá čest a spásu duší. Z Toho úmyslu dosáhnou snadno a jistě, odevzdám-li se Panně Marii, neboť ona očišťuje můj dobrý úmysl. Stačí, pomyslí-li si: "Vše pro Pannu Marii!" Pak ona opatří další.

36. Jak mohu uplatnit na sobě tuto nauku?

Tím, že se naučíš modlití, pracovati a trpěti s Pannou Marií. K tomu cíli ti dám nyní malý návod.

Vše skrze Pannu Marii!

a/ Denní dílo. Pečuk o hojný příliv milosti pomáhající, Proto neumlévej a pros o ni opět a opět. "Jest nutno vždy se modlití a neustávati", řekl Pán. Páno tedy modli se takto: "Milá Matičko, chci se dnes varovati zlého a činiti mnoho dobrého. Nemohu však, nepomůžeš-li mně opět Pán Bůh. Poněvadž ale Ty spravuješ všechny milosti Boží, uděl mně jich tolik, abych nehřešil a aby má práce byla bohumilá a záslužná" Během dne často opakuj: "Maria pomoz!" Večer řekni: "O Maria, ač jsem shůry obdržel milosti, chybil jsem častěji /hněvem, neupřímností, leností.... / mé skutky a má práce byly plny nedostatků. Prosím tě, vypros mně odpuštění hříchů, náhrdu za mé nedostatky a nové milosti pro zítřek. Tvůj Syn vše odpykal, smířil a zas sloužil. Pomoz mně nyní vzbuditi lítost a předsevzetí!"

b/ Mše sv., sv. přijímání, sv. zpověď, růženec. Napřed povzdechni: "O Maria, pomoz mi bez tebe nemohu se modlit!" Po pobožnosti řekni: "Nahraď to, v čem jsem chybil!"

c/ Důležitější skutky. Vykonej je modle se!
d/ Blíží-li se neštěstí, zvolěj: "Maria Panno, rozestři svůj plášť a učiň mně z něho útulek..."

Hlavně, hrozí-li hřích, modli se, dokud nebezpečí nepomine!

e/ Klesl-li jsi do hříchu, nezůstávej v něm nýbrž řekni: "Matičko, tvé dítě kleslo. Pomoz mně opět vstát!"

f/ Upadl-li jsi do neštěstí, nebo jsi-li nemocen, řekni: "Matičko, tvé dítě je v nouzi je nemocno. Vysvoboď mně z této nouze, z nemoci. Pomoz mně, abych zůstal silným a trpělivým, aby měl Pán Bůh ze mne radost a já zásluhu!"

g/ V radosti řekni: "Matičko, pomoz mi děkovati!"

Vše s Pannou Marií!

S milostí pomáhající musí spolupůsobit svobodná vůle. Abys vůli snáze k tomu pohnul, pohlédni na Marii Pannu a konej to jako ona Jdeš-li do chrámu, buď zbožný jako Panna Maria. Při práci buď pilný jako Panna Maria. V utrpení buď statečný. Rozjímej, následuj život Ježíšův jako Panna Maria. Hlavně pak nauč se od Marie Panny:

a/pokorné, pevné víře. Této se vlastně od Pána Ježíše ani nemůžeme naučit, poněvadž i jako člověk požíval patření na Boha. Kde však začíná patření, přestává víra. Zato však zanechal v Panně Marii nejkrásnější příklad hluboké, živé víry. Následuj ji a pros ji o takovou víru. Dětinná víra se jeví hlavně v modlitbě. Mluv s Bohem jako se svým Otcem! Tak nás přece učil Pán Ježíš: Otče náš, jenž jsi.....

b/ lásce k čistotě a k panictví..Panictví stojí mnohem výše než manželství. Pros Mari o porozumění! snad tě dokonce volá k panictví.Jsi- li jinochem nebo dívkou, i když ne vstoupíš do kláštera, můžeš si ve světě získat krásný věnec panictví. Pohled na Mari Pannu! Jak je vznešená, jak je krásná! I když ty nejsi povolán k panictví, snad je povoláno tvé dítě. Ovšem, pak zachovávej čistotu svého stavu! Klesl- li jsi, neztrácej odvahy. Zachraň, co se zachrániti dá. Dlouhé pokání může mnoho získati zpět!

c/ Statečnosti v utrpení.

Dostaví- li se chudoba a nouze, pohlédni na svatou rodinu v Egyptě! Co tam bídy, hladu a opuštěnosti! Přijde- li utrpení a bolest, pohlédni na Marii, Královnu mučedníků! Co utrpení a muk srdce pocelý život! Jak velice trpěla, ale jak odhodlaně, ba radostně, jako pravá matka Ježíše Krista!

d/ Všem ostatním ctnostem.

Pros jí o pomoc a pozoruj, jak ona všechny ctnosti koná!

Vše v Panně M A R I I !

Abys žil v Panně Marii, jako žija květ ve světle slunce, musíš se vlastně starati jen o to, abys byl ve stavu posvěcující milosti Boží. Kdybys někdy na neštěstí upadl do těžkého hříchu, pospěš rychle k své Matce a řekni: " Milá Matičko, zasloužil jsem trest, ale prosím tě, odpust mi a pomoz usmířiti i Otce! Vlož mně do srdce upřímnou lítost." Pak se pomodli dokonale lítost, lituj svého pádu z lásky k Bohu a Pánu Ježíši, slib sv. zpověď a upřímné polepšení a vše je ~~spá~~ opět v pořádku. Můžeš opět žít v Panně M

Marii.

Chceš- li však ještě dokonaleji žítí v Panně Marii, pak musíš své rouchu posvěcující milosti chrániti i od poskvrny všedního hříchu. Jakmile upadneš do všedního hříchu, musíš ho rychle litovati a umíniti si, že se polepšíš. Tvůj život bude ještě vroucněji spojen s Pannou Marií, bude mnohem cennější a záslušnějším, budeš- li statečně se snažiti, aby ses varoval i nedokonalostí. Nejdokonaleji ji ovšem budeš následovati, až tě ovládne smýšlení a jednání Mariino. Pak ovšem stojíme na stupních neobyčejné svatosti, o které obyčejní lidé nemají ani pojmu.

Chceme však konati, co dovedeme. Nevíme totiž, jak daleko dospějeme ve společnosti Panny Marie. Proto řekni častěji své Matce: " O Maria, dej, ať den ode dne, rok od roku pokračuji, na cestě spojení s tebou! Milá Matičko, chceš- li jen, můžeš ze mne učiniti světce v krátké době, tak jako na Golgotě hříšník na pravici se jím stal na tvou přímluvu. Učiň i ze mne světce! Dej alespoň, a bych zemřel jako světec!"

Vše pro Pannu M A R I I !
 =====

Toť poslední, nejvyšší a nejkrásnější. Teprve toto korunuje vše předešlé! Ono zprostředkuje dobrý úmysl a dává odpověď na otázku: Proč a k čemu milost pomáhající, pro svobodné spolupůsobení, proč posvěcující milost? Odpověď zapěli andělé nad jeslemi. Zní " Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!" Ano, čest Boží na prvním místě a náš pokoj, naše štěstí zde i tam na druhém místě. Toť cíl stvoření, vykoupení a posvěcení, toť náš životní úkol, toť také

cíl pravé pobožnosti: čest Boží, náš pokoj. Proto se modlíme, žijeme, umíráme. Obojí chce, hledá a nalézá po Bohu nejlépe Maria. Proč žij a pracuj pro Pannu Marii a tak žiješ a pracuješ nejlépe pro Boha a svůj pokoj. Pamatuji často na svůj cíl a řekni: "Proč chci zůstat hodným a státi se ještě hodnějším? Proč chci zachrániti i jiné duše? Nejprve, abych Boha uctil. Proč se mám cvičiti v pravé pobožnosti a ji šířiti? Především, abych Boha uctil. Neboť něco vyššího a krásnějšího než Bůh vůbec není." To nesmíš nikdy zapomenouti! Teprve v druhé řadě přichází spása duše tvé i ostatních duší. Prostřednicí jest i při tom Panna Maria. Pomysli si: "Z lásky k Panně Marii chci zůstat hodným, pracovati, vychovávatí dítky, atd." - další opatří sama Matka Boží. Ona zná a horlí pro čest Boží a spásu duší mnohem lépe než my. Leč musíš také ty často říci: "Vše pro Nejsv. Srdce Ježíšovo." nebo "Můj Bože, z lásky k tobě!" Láska je jádrem dobrého úmyslu. Čím více úkonů lásky člověk na zemi vzbudí, tím více bude zářiti na věčnosti. Kdybys však tyto úkony vzbudil bez Marie Panny, zůstaly by chladnými.

Protož tedy: Vše pro Pannu Marii, abys žil pro Boha, pro svaté člověčenství Ježíšovo, svaté v nebi, pro duše na zemi a v očistci. Vše pro Pannu Marii!

Čest Boží, náš Pokoj skrze Pannu Marii, s Pannou Marií, v Panně Marii, Pro Pannu Marii

Poznámka: Výklad těchto čtyř slov je mnohem hlubší u bl. Ludvíka. Proto čti, možno-li tu zlatou knihu!

37. Nebylo by dobře, kdyby všichni, kteří
kterí takto Pannu Marii ctí, se spojili
ve spolek?

Ovšem a již se stalo. V Římě bylo založeno

arcibratrstvo, které soustřeďuje jednotlivá bratrstva na mnohých místech založená. Jmenuje se : "Arcibratrstvo Panny Marie, Královny srdcí v Římě" Panna Maria má jako Královna vládnouti v našich srdcích. Pro kněze je v Římě zřízen "Spolek kněží Panny Marie, Královny srdcí".

38. Co musí konati ten, kdo chce býti přijat

a/ Přihlas se u zplnomocněného kněze, nebo jeho zástupce.

b/ Oznam mu kterého dne se chceš zasvětit Panně Marii a vtoupiti do arcibratrstva.

c/ V ten den se pomodli zásvětnou modlitbu a oznam knězi, že jsi tak učinil. On tě zapíše do seznamu.

d/ Nos bratrskou medailku na znamení, že jsi sluhou Mariiným. Řeholníci nosící na řeholním rouchu kříž nepotřebují zvláštní medailky.

39. Které bratrské modlitby jsou předepsány?

Žádné. Proto mohou i řeholní osoby vstoupiti bez obtíží. Hlavní věcí jest, aby ses naučil ve spojení s Pannou Marií modlití, pracovati a trpěti.

40. Která modlitba se zvláště doporučuje?

Ta, která je vyňata z pojednání bl. Ludvíka a jež obsahuje i ducha pravé pobožnosti.

Je obdařena odpustky 300 dní pro členy pok každé, když se ji pomodlí. Zní takto:

"Jsem úplně tvým a vše, co mám, náleží tobě, můj láskynejhodnější Ježíši skrze Marii tvou svatou Matku."

41. Jaké výhody poskytuje toto bratrstvo?

a/ Spojuje tě s mnoha tisíci ctiteli Mariinými od papeže neb kardinála až k posled

ní služce.

b/ Poskytuje ti podíl na všech modlitbách, dobrých skutcích a utrpení všech členů.

c/ Poskytuje příležitosti k získání mnoha odpustků, které jsou naznačeny v bratrské knížce.

d/ Buďe ti ve smrti neobyčejně velkou útěchou.

e/ Provází tě i do očistce, neosvobodí-li tě od něho, což je snadno možným při tolika členech.

f/ Uvede tě vysoko do nebe, namáháš-li se aspoň poněkud býti dobrým členem.

g/ Zaručuje ti již na zemi zvláštní ochranu Panny Marii.

Ostatní výhody byly již naznačeny při otázce b/. Kněží mají některé výsady apokaždé 300 dní odpustků, kdykoliv řeknou: "Náležím úplně Pánu Ježíši skrze Pannu Marii."

N'Á V O Dk přípravě na zasvěcení se Panně Marii.

poněvadž bl. Ludvík Maria si přeje třicetidenní přípravu na zasvěcení se Panně Marii, následují některé myšlenky k rozjímání na každý den.

Dvanáct dní, abys poznal svět a naučil se jím pohrdati.

1. den : BEZCHARAKTERNOST.

" Cizoložníci, nevíte- li, že přátelství s tímto světem je nepřátelství s Bohem?" /Pomodli se Zdravas Maria.!/Cizoložný drží se dvěma.Vlažný křesťan zahrává si s Bohem a sdáblem. Tato bídná bezcharakternost jest bohužel všeobecnou. Člověk takový chce, aby Bůh zůstal dobrým Pánem, ale také nechce svět zcela zavrhnouti, jak si zbaběle namlouvá. Tato vlažnost je Bohu ošklivostí. Proto se rozhodni! Jdi k Panně Marii a dej se od ní dovésti k Pánu Ježíši!

Ctnost: Rozhodni se !

Modlitba: O Maria, nauč mne poznati klamnos světa a pomoz mi, abych se ho odhodlaně odřekl.

2. den: POŽÍVAČNOST.

" Všecko, co je ve světě, je žádost očí a pýcha života." /L. Jan 2, 15./ /Zdravas Maria./ Zde je obsažena veškerá nádhera, kterou jsou opojeni světszí lidé. Žádost, žádost a pýcha.Dívka sní o hochovi, otec o měšci peněz, matka o ~~om~~ budoucnosti, plné nádhery a krásy. Žádost a opět žádost a pýcha. Střed celého tohoto kruhu tvoří

zlato. Protocelý svět tancuje okolo zlatého telete. Běda tomu, kdo se dá strhnouti! Váruj se požívačností, která tě vždy více oděluje od Boha!

Ctnost: Buď skromný a spokojený s málem!

Modlitba: O Maria, chraň mě před jedovatou požívačností!

Třetí den: BEZMYŠLENKOVITOST.

"Jsou nemoudří a nepořádní." / Řím. 1, 31./
/ Zdravas Maria./a/ Nemoudří. Lidé vůbec ne myslí. Bojí se klidné, vážné úvahy. Chtějí jen slepě užívatí.

b/ Nemoudří. Nepořádní. Myslí-li přec, myslí nesprávně. Více na tělo než na duši. Více na časné než na věčné. Udělej si poněkud volno, abys mohl vážně přemýšletí čili rozjímati.

Ctnost: Miluj rozumnost a uč se mysliti.

Modlitba: O Maria, vypros mi velkou lásku k rozjímaní!

Čtvrtý den: NEVĚRA.

"Pohrytci, tvářnost nebe i země umíte zkoumati, proč ale sami od sebe nesoudíte, co je spravedливо?!" / Lukáš 12, 55./

/Zdravas Maria/ Lidé tohoto světa mají ovšem rozum, ale neužívají ho k vážným úvahám o pravdách a pohnutkách víry. Hledají vždy jen samé výmluvy, jen aby nemusili věřiti. Vše, co zdánlivě mluví proti víře a Církvi, shledávají a rádi tomu věří. Ale dobré, pozitivé knihy si nekoupí. Bojí se jí. O, jací jsou to pokrytci! Není větších pokrytců nad nevěrce. Ale, běda jim! Kdo nevěří, bude od souzen! Marek, 16, 16.

Ctnost: Věř rád a rozhodně!

Modlitba: O Maria, vzore pravé víry, pomoz

mi věřití.

Pátý den: NEČISTOTA.

" Oni neoslavili Boha, proto Bůh je vydal v žádostech srdce jejich v nečistotu, takže hanobili těla svá na sobě samých." / Řím, 1, 24 / Zdrávas Maria. / Poněvadž nechtějí mysliti a věřití, odnímá jim Bůh světlo své milosti takže upadají vždy hlouběji. Ani sami nena- hlížejí, že tělo není pro smilství. / I Kor. 6, 13. / Jak smutně to dnes vypadá! Se všech stran vane omamný zápach morové smyslnosti: z očí, řeči, písní, oděvu, kina, tance a di vadla. Jak krásné jest naproti tomu panictv í. Snad tě Panna Maria k němu volá? Buď vždy čistým ve svém stavu.

Ctnost: Utíkej před změkčilou smyslností!

Modlitba: O Panno Panen, Maria, vypros mi velkou lásku k svaté čistotě!

Šestý den: NEPOSLUŠNOST!

" Jsou neposlušní!" K Řím. 1. 20!

/ Zdrávas Maria. / Všude zaznívá volání po svobodě. Volají však po nepravé svobodě. Chtějí být svobodní v konání, zla. Pravá krá lovská svoboda záleží v síle dobrovolně ~~cht~~ chtějí dobré a šlechetné. Proto řeholní o- soby dobrovolně si volí královskou cestu po slušnosti Boha a jeho zástupců. Poslušnosti svět nezná. Všude vzpoury, povstání, klam- ná svoboda, vtírající se až do dětských po- kojů. Lidé chtějí být svobodní a jsou otro- ky smyslnosti a pýchy.

Ctnost: Buď poslušný!

Modlitba: O Maria, vypros mi porozumění a lásku k poslušnosti!

Sedmý den: NEVDĚK.

" Buďte vděční!" Kolos. 2, 25.

/Zdrávas Maria!/ Lidé světáčtí chtějí být považováni za šlechetné. Jsou však velmi nešlechetní. Ano, nejsou ani vděční. Dovedou ovšem Pánu Bohu nadávati a se rouhati, vůbe jim vša nenapadne, aby dobrotivému Otci nebeskému poděkovali. Přijímají dobrodiní Boží tak, jako by jim patřila. Místo, aby děkovali, užívají darů Božích k tomu, aby Pána Boha uráželi. Jak je to smutné!

Ctnost: Buď vděčný!

Modlitba: O Maria, nedopusť, abych reptal a naříkal, nýbrž pomoz mi, abych byl vděčným!

Osmý den: DRZOST.

" Jsou drzí." Řím, 1, 30.

/ Zdrávas Maria./ Lidé jsou velmi drzí.

1. Jsou drzí k Bohu. Konají beze studu, co Bůh zakázal. Domýšlivě posuzují jeho nařízení a dopuštění. Jsou drzí, nesmírně drzí.

2. Jsou srzí k zástupcům Božím. Každý domýšlivě zasedá na soudnou stolicí Boží a se soudí biskupy, kněze a představené. Jak dojenými dovedou být lidé.

3. Jsou drzí ke spolubližním. Pro své slabosti chce mít každý shovívavé porozumění a něžné ohledy, pro bližního nikoliv. Ne-ní to dovolenost?

Ctnost: Buď skromný!

Modlitba: O Maria, vypros mně pravou pokoru!

Devátý den: Bezcitnost.

" Jsou bezctní, nemilosrdní"./ Řím. 1, 30.

/ Zdrávas Maria/ Lidé světského smýšlení jsou dnes v dobré náladě! darují dítěti obnošený šat, za přání starou, nepotřebnou ozdobu, nalézají pro vyžilou světačku samé omluvy a považují se za vzor šlechetnosti,

zítra však ve špatné náladě utrhují se na služku, ukazují chudým dveře, rozčilují se nad svedenou dívkou, ač lituje svého pádu a chce se polepšiti. Buď opatrný v posuzování a měj otevřené srdce a ruku pro trpící spolubratry.

Ctnost: Buď dobrotivý!

Modlitba: O Maria, vypros mně vřelé, dobrotivé srdce!

Devátý den: POMSTYCHTIVOST.

"Neodplacujte zlým za zlé"! 1. PET R 3,9. /Zdrávas Maria/ Pomstychtivost vládne všeobecně ve světě. Lidé ani nepozorují, jak je nešlechtná a nízká. Pomstychtivý se raduje z neštěstí bližního, ač nemá z něho pražádného užitku. Jak je to ošklivé! Pomstychtivost však se vplíží všude i do klášterní cely. Zpytuj se bedlivě a buď opatrný! Není to vždy svatá horlivost pro čest Boží, jež klade tvrdá slova na jazyk.

Ctnost: Buď mírný a smiřlivý!

Modlitba: O Maria, vypro mně ducha pravé mírnosti a smiřlivosti!

Jedenáctý den: OHLED NA LIDI!

"Proto se diví rouhající se, že s nimi neběháte k témuž výlevu hýřivosti"! 1. Petr 4?4 /Zdrávas Maria/. Svět se řítí do propasti hříchu a pak do propasti pekelné. Kdo nejde s ním, nejde posměchu. Bohužel dají se mnozí zastrašiti a svěsti. Lidské ohledy jsou všeobecným zlem. Ty však na ně nedbej! Když se ti svět posmívá, ctí tě za to každý dobrý člověk a Pán Bůh! Také chvála tvého vlastního svědomí tě hojně odškodňuje za posměch a potupu lidí světáckých. Nedej se zastrašiti! Přodrž se pevně Panny Marie a pravé pobožnosti k ní, ať mluví kdokoliv proti ní.

Ctnost: ~~Pr~~dej

Gnost Ctnost: Pohrdej ohledem na lidi!

Modlitba: Maria, vypros mi mužnou odvahu!

Dvanáctý den: POMÍJITEENOST SVĚTA.

" Svět pomíjí i žádost jeho." Jan 2, 11.
/ Zdrávas Maria./ Svět jest plný klamu. Lidé světáctí lhou, pozemské statky klamou. Jen Bůh nelže, jen věčnost neklame. Jejich statky jsou pravé, trvalé a jisté.

Ctnost: myslí na věčnost!

Modlitba: Sladké srdce Mariino zachraň mne
a povznes mě k nebi.

Třináctý den: VLASTNÍ BÍDA.

" Zaplaťte s kvílením nad bídami svými."
/ Zdrávas Maria./ Nesmíme důvěřovati světu, poněvadž je zlý. Nesmíme však důvěřovati ani sobě, poněvadž jsme slabí. Jsme jen tvorové ubohé, křehké bytosti, a sami ze sebe úplně neschopní vykonati něco nadpřirozeně dobrého. Raději konáme zlo než dobro, a přece si příliš důvěřujeme. TO jest naše největší chyba. Téměř všechno zlo na světě pochází z klamné sebedůvěry, téměř všechno dobro z důvěry v Boha, jež se tak výtečně ukazuje v pokorné prosbě: Proto musíme se naučiti především cítiti svou ubohost. Čím lépe se tomu naučíme, tím raději budeme se utíkat k Pánu Ježíši a prostřednici všech milostí Panně Marii.

Ctnost: Už se nedůvěřovati si!

Modlitba: O Maria, vypros mně hluboké poznání mé ubohosti!

Čtrnáctý den: CO JSEM?

"Tý, kdo jsi?" Jan 1, 19.

/Zdrávas Maria/ Tato otázka platí i pro mne
Jsem:

1. Tvor Boží. Sám ze sebe nejsem nic, úplně nic. Duše a tělo mají původ od Boha.

2. Zkažený tvor Boží. Hřích dědičný pokazil mou přirozenost již v Adamovi, od něhož jsem ji zdědil. Od té doby jsem nakloněn ke zlému. Mými vlastními hříchy se vše ještě více zhoršilo.

~~Má~~3. Mé tělo jest hrstka prachu, brzy bude pokrmem červů.

4. Má duše je snůška ubohostí, znetvořený obraz Boží, duch, ovládaný tělesností. To je duše bez milosti.

Ctnost: Věř pevně, že tvá porušená přirozenost je velmi ubohá.

Modlitba: O Maria, dej mi poznati, jak ubohým stvořením jsem bez milosti.

Patnáctý den: CO MOHU KONATI?

1. Mnoho zlého.

"Poznávám svou nepravost." Žalm 50.

/Zdrávas Maria./ Tak promluvil pokorný David. Hřích je to jediné, s čím Bůh spolu ne působí. Bohužel, vím to příliš dobře. Chci rozjímati o svých hříších.

a/ Jejich velikost. Snad jsem se dopustil i hříchu těžkého. Hřích těžký je dobrovolné odvrácení se od Boha. Bylo velmi ošklivým, že mně má žádostivost - snad to bylo jen ~~xx~~ zvířecí ukojení vášně - byla milejší než nebeský Otec.

b/ Jejich počet. Snad bylo v mé duši více hříchů, než mám vlasů na hlavě.

c/ Jejich opakování. Ač mi nebeský Otec odpustil, snad jsem ho opětně a snad častěji vypodil ze své duše.

Ctnost: Dokonalá, pokorná lítost.

Modlitba: O Maria, vypros mi ošklivost nad mnou samým a upřímnou lítost nad hříchy.

Šestnáctý den: CO MOHU?

Málo dobrého.

"Beze mne nemůžete ničeho činiti." Jan 15,5
/Zdrávas Maria./

a/ Varovati se zlého. Bez milosti Boží se nikdo nemůže delší dobu varovati hříchu těžkého. Tím méně hříchu všedního.

b/ Konati dobré. Bez milosti Boží nemůžeme učiniti nic nadpřirozeně dobrého. Vůbec nic ani mysliti něco dobrého, ještě méně se modliti, věřiti, doufati a milovati.

c/ Konati záslužné skutky. K vykonání záslužného skutku je třeba posvěcující milost Boží a milosti pomáhající. Schází-li jedna, nemá skutek ceny pro věčnost.

b/ Působiti požehnaně. Nemohu - li bez milosti ničeho sám u sebe, mohu ještě méně u jiných. Kněží, spisovatelé, rodiče, učitelé, vychovatelé, vůdci národa nemohou bez milosti Boží vykonati nic nadpřirozeně dobrého na světě. Zhola nic!

Ctnost: Uznej svou úplnou neschopnost ve všech nadpřirozených.

Modlitba: O Maria, dej, abych si vážil všeho nadpřirozeného a správně uznal že vše závisí jen od milosti.

Sedmnáctý den: CO MÁM?

Málo.

"Já pak jsem ubožák a chudás, Bože na pomoc mi přispěj!" Žalm 69, 6.

/Zdrávas Maria./ Bůh rád pomáhá svou milostí. Ale snad jen málo proto, že mu překážíme. Uvaž jen své dobré skutky!

1. Jest jich málo. Snad máš více zlých myšlenek, slov a skutků než dobrých. Vzpomeň hlavně na tolik těkavých myšlenek a marných slov.

2. Jsou plny chyb. Těch málo dobrých skut-

ků jest poskvrněno mnohými chybami. Při modlitbě jsme roztržití, při práci náladoví, při dobrých skutcích často ješitní.

Ctnost: Věř ve svou ubohost!

Modlitba: O Maria, dej, abych správně poznal svou vnitřní chudobu!

Osmnáctý den: K ČEMU JSEM NA SVĚTĚ?

"Buďtež dokonalí, jako Otec váš v nebesích dokonalý jest"! Matouš5, 48.

/ Zdávas Maria/ Ač jest má přirozenost porušena a má osoba plna ubohosti, povolal mne Bůh ke vznešenému cíli. Žalm 112.

1. Můj všeobecný cíl. Mám na zemi Boha ctít, milovat a pak ho požívat v nebi. Ano již zde mám být vždy čistější, šlechetnější, krásnější až do své smrti. Mám být dokonalým, jako milý Otec v nebesích.

2. Můj zvláštní cíl. Jsem katolík, vychovatel, řeholnice, kněz. Bůh má se mnou své zvláštní úmysly. Cítím v sobě zvláštní lásku ke kněžím, k papeži, k církvi, k duším v očistci, ke sv. Josefu, k Panně Marii, k Srdci Páně, k Nejsv. Svátosti, k Duchu sv. ke Prozřetelnosti Boží? Vše to jsou známky milosti Boží.

Ctnost: Čeň velmi své povolání!

Modlitba: O Maria, dej mně poznati, co Bůh ode mne žádá a pomoz mi, abych zůstal věrným svému povolání a dosáhl svého cíle.

Šest dní, abys se naučil znáti Pannu Marii
a jí důvěřovati.

_____a l l i d u v e r o v a t t i _____

Devatenáctý den: ZDRÁVAS MARIA.

A vešed k ní anděl řekl: "Zdáva buď milosti
plná". Jan 1, 28.

/ Zdráva Maria/

Trojjedíný Bůh pozdravuje ústy anděla Marii Pannu, své nejvznešenější stvoření, jako sobě rovnou a tím povyšuje svého tvora do společnosti tří božských osob. Má býti prostřednicí mezi Bohem a lidmi. Pravá Matka Syna Božího a proto Královna nebes i země, moře milostí, jak ji nazývá sv. Jan Damasceuský. Jak je krásná, jak vznešená! Tvé srdce ať zajásá! Raduj se a vesel z nevýslovné krásy své Matky Marie Panny!

Ctnost: Měj srdečnou radost ze slávy své Panny Marie!

Modlitba: O milá Matko, jak velice se raduji ze tvé slávy. Dovol, abych s ,
vždy pěl a opakoval: Zdrávas,
zdrávas Maria!

Dvacátý den: NEPOSKVRŇENÁ PANNA.

" Celá krásná jsi Maria a poskvrna na tobě není"! Slova církve dne 8. prosince.

/ Zdrávas Maria/ Již v ráji byla tato slova ohlášena, vždy jasněji a zřetelněji oznamována od sv. otců a církevních učitelů konečně byla jako článek víry prohlášena r. 1854. Vypravuje o nezměrné kráse a čistotě.

1. Čistota, již není rovno! čistým jest, kdo se nedopustil hříchu, čistějším, kdo se ho nechce dopustit, nejčistějším, kdo se ho dopustiti nemůže. Čistými byli první rodiče před pádem, čistějšími dobří andělé, kteří mohli, ale nachtěli hřešiti, nejčistější však Panna Maria, která ani nachtěla ani ne mohla hřešit. Veliké nepřátelství proti ďáblu vložil jí Bůh do duše již v den Neposkvrněného Početí. Kromě toho měla svobodno vůli a mohla si získati zásluhy jako její Syn, jehož ošklivost ke zlému jest ještě bezměrnější. To je tím podivuhodnější, poněvadž Panna Maria pocházela od Adama. Jest to

to nepochopitelné tajemství.

2. Krása najde vše. Již v prvním okamžiku života Mariina vstoupila posvěcující milost v takové plnosti do její duše, že nebe i země zazářily novým leskem.

Ctnost: Uctívej se zvláštní láskou toto tajemství!

Modlitba: O Maria, vypros mně porozumění a lásku pro velkolepé tajemství tvého Neposkrvněného Početí.

Dvacátý prvý den: VŠE SKRZE PANNU MARIÍ, PROSTŘEDNÍCI VŠECH MILOSTÍ.

"Milosti plná". Lukáš 1. 28.

/ Zdávas Maria/ Jsme ubozíba chudí, abychom se stali dobrými a bohatými, potřebujeme mnoho milostí. Jako prostředníci nám dal Pán Bůh Pannu Marii, milosti plnou Matku.

1. Nauka. Jako Eva byla příčinou našeho neštěstí, tak Maria jest pravou příčinou našeho štěstí. Bez Evy žádný hřích, bez Marie žádná milost! Ano, více než zkazila Eva, napravila Maria. Byla spojena s Pánem Ježíšem když nám zasložil všechny milosti a skrze ni opětně rozděluje Duch sv. všechny milosti. Spása všech je ponechána rozhodnutí této Panny, praví sv. Petr Damianský.

2. Užití. Chceš-li dosáhnouti milosti, jdi k Panně Marii. Pros ji, aby ti pomohla před prací, před modlitbou, přede mší svatou potom pros, aby doplnila všechny nedostatky.

Ctnost: Vše skrze Pannu Marii!

Modlitba: O Maria, pomoz tak mně se modliti pracovati a trpěti, abych tím připravil Bohu čest, tobě radost, sobě a mnohým duším pokoj a požehnání.

Dvacátý druhý den:

VŠE S PANNOU MARIÍ, UČITELKOU CTNOSTÍ !

" Aj já dívka Páně!" LUKáš 1, 38.

/ Zdávas Maria/. Prosíš-li Marii Pannu, ~~sp~~
sprostředkuje ti milosti v hojné míře. Mi-
lost však nepůsobí v tobě bez tebe. Musíš
spolupůsobiti, nebo aspoň neklásti odpor.
Tvé spolupůsobení ti usnadní Panna Maria
svým příkladem. Nenechala minouti žádnou
milost. Proto postupovala stále výš a výše.
Pohled na Ježíše a následuj ho, jako Panna
Maria a s Pannou Marií. Jako pravá Panna da-
rovala celé své srdce Pánu Bohu, tato po-
korná, upřímná a proto tak vznešená dívka
Páně. Milovala-li nějakého tvora, milovala
jej jenom v Bohu. Bůh, jenom Bůh byl jí všě-
vším. V tom záleží zvláštní krása panenskýc
duší. Ony nedělí svého srdce, nýbrž slouží
Pánu Bohu nerozděleným srdcem, jak sv. Pa-
vel krásně popisuje ve svém listu ke Korint-
ským 1. Kor. 7, 32-34. Jak jest to slechet-
né!

Ctnost: Vše s Pannou Marií, s ní k Pánu Je-
žíši!

Modlitba: O Maria, dej, ať následuji tvého
příkladu, nauč mne sloužiti Bohu
nerozděleným srdcem.

Dvacátý třetí den: VŠE V PANNĚ MARIÍ, NAŠÍ
MATCE!

" Hle, matka tvá." Jan 19, 6.

/ Zdrávas maria./ Bůh chtěl, aby nám Panna
Maria rozdělovala všechny pomáhající milosti
a nás naučila všechněm ctnostem. On však
chtěl ještě více. Měla nám zprostředkovati
v jistém smyslu i život milosti, proto dal
dal ná, Pán Ježíš Marii Pannu jako Matku
nadpřirozeného života. Bl. Ludvík poukazu-
je na sv. Augustina, jenž učí, že vyvolení
na tomto světě jsou uzavření v lůně Mariině
a že v jistém smyslu teprve tehdy přicháze-

jí na svět, když je tato Matka znovuzrodí k věčnému životu. Sám praví: " ~~Pan-~~ ~~Poněvad~~ Poněvadž Maria utvořila hlavu vyvolených, jímž jest Kristus, přísluší jí také vytvořiti údy této hlavy, jimiž jsou praví ~~křes~~ křesťané. Matka totiž nevytvoří hlavy bez údů, ani údů bez hlavy".

Posvěcující milostí stáváš se údem tajemného těla Kristova a tím zároveň dítkem Panny Marie. Posvěcující milost spojuje tě nejvroucněji s Bohem, Pánem Ježíšem a Pannou Marií a činí tě krásným obrazem Boha Otce a nebeské Matky.

Nikdy si nemůžeš dosti vážiti posvěcující milosti. Hleď jí dosíci, udržeti a rozmnožiti.

Ctmost: Vše v Panně Marii, vždy blíže Bohu, skrze posvěcující milost.

Modlitba: O Maria, vroucně tě prosím, rozmnož ve mne posvěcující milost. Zmůžeš vše u Posvětitelce Duchu sv.

Dvacátý čtvrtý den: VŠE PRO PANNU MARIÍ,

MATKU BOŽÍ

"Požehnaný plod života tvého Ježíš." Zdrávas Maria./ Uprostřed nejkrásnější modlitby k Panně Marii jest slovo Ježíš. Obsahuje vrchol důstojnosti Mariiny a jádro pravé pobožnosti.

1. Vrchol její důstojnosti. V Marii vykonáno bylo vrcholné dílo moci, moudrosti a lásky Boží, totiž vtělení druhé božské osoby, od níž všechna ostatní díla Boží mají svou důstojnost a svůj lesk. Maria Panna stala se pravou Matkou Noží. Díme-li " K " "Královna nebes a země", jest to málo proti slovu: "Matka Boží."

Bůh chce, aby byla uznána tato důstojnost, která převyšuje každou jinou důstojnost. Proto nařídil, aby všechny milosti sestupo

valy na zemi a skrze Marii Pannu, ale aby i také skrze ni veškerá chvála a čest vystupovala k Nejvyššímu.

2. Jádrem pravé pobožnosti záleží v tom, že my sami nerozlučujeme, co Bůh spojil. Panna Maria a Pán Ježíš náležejí nerozlučně k sobě. Pán Ježíš sdílí vše s Pannou Marií, co jen sdíletí může: svou důstojnost, svou čest, svůj úřad, své působení. Proto nesmíme uctívati Marii Pannu s tím úmyslem, abychom Pána Ježíše uráželi, nebo hřešili, nebo i jen zanedbávali.

Nesmíme však ani Pána Ježíše uctívati s úmyslem, abychom Pannu Marii vyloučili, nebo i jen zanedbávali. Takovou úctu Pán Ježíš nechce. Proto každá úcta k Marii sama od sebe vede k většímu poznání a lásce Boží a naopak, každý pravý ctitel Kristův nezapomene na jeho Matku. Často si prostě pomyslí: "Vše pro Pannu Marii", pak ona sama opatří větší čest a slávu Boží a Božského Srdce Páně.

Ctnost: Vše pro Pannu Marii a tím pro Boha!

Modlitba: Vznešená Matko Boží, nauč mne na-
de vše milovati čest Pána Boha a
Ježíše Krista.

Šest dní, abys se nazčil znáti a milovati
Pána Ježíše.

Dvacátý pátý den: JEŽÍŠ, PRAVÝ MESIÁŠ, SYN
PANNY MARIE.

"Maria, z níž se narodil Ježíš, jenž slove Kristus" Mat. 1, 16.

/ Zdrávas Maria./ Skrze Marii k Ježíšovi!
Nyní jsme dospěli až k němu. Naše srdce radostně buší! Jak krásný jest Pán Ježíš! Nebe i země, Stvořitel a stvoření, Bůh a člověk vše spojeno v tak krásný a dokonalý celek, že žádná moc toho nerozloučí.

Bůh azároven člověk.

Tím jest naše lidská přirozenost tak sušle zušlechtěna, že i andělé klekají. Andělé se klaní lidské duši Ježíšově, ano i jeho nej-
xsvětějšímu tělu. Ještě více. Každá i nej-
menší kapka krve, jež se od těla Ježíšova
oddělila, byla pro nevýslovné spojení s bož-
stvím tak nesmírně svatou a vznešenou, že
nejvyšší andělé se jí pokorně klaněli.

Tak nesmírná jest důstojnost Krista, Mesi-
šáše, Boha s námi / Emanuele/ již v jeho
člověčenství.

O jak nevýslovně svatá jest Nejsvětější
Svatost oltářní a Největější Srdce Páně!
Ctnost: Jdi ke svatostánku, poklekni a klaň
se člověčenství Kristovu!

Modlitba: O Maria, vypros mně hlubokou, sva-
tou úctu před přesvatým člověčen-
stvím Kristovým.

Dvacátý šestý den: JEŽÍŠ, SYN BOŽÍ, VELIKÝ
PROROK.

"Slovo tělem učiněno jest." Janl, 14.
/ZDravas Maria./ Ježíš jest Bůh a spolu člo-
věk. Co spojuje v něm obě přirozenosti, je
druhá božská osoba sama, věčné Slovo, věčná
Moudrost, Syn věčného nebeského Otce.

Bůh Otec nám poslal svého Syna nejprve pro
to, aby nám přinesl pravdu. Dábel přinesl na
svět lež a s ní bídu. Pán Ježíš přinesl svě-
tu pravdu a s ní svobodu a pokoj. Lid to
poznal: "TO je jistě ten prorok." Jan 6, 14.
Otec nebeský to potvrdil: "Tentoť jest můj
milý X Syn" a poručil: "Toho poslouchajte!"
Mat. 17, 5. Prorok Ježíš, věčná Pravda pou-
čuje nás i dnes skrze svatou katolickou
církev. Církev jest neomylná, sám Pán Ježíš
nám to zaručuje, proto také žádá bezpodmí-
nečnou víru. On řekl a praví ke svým zäs-
tupcům: "Učte všechny národy. Kdo nevěří,
bude odsouzen." Marek 16, 16.
Ctnost: Pevně

Ctnost: Pevně a rozhodně věř hlavně v božství Ježíšovo!

Modlitba: O Maria, vypros mně, abych nikdy nepochyboval o pravdě katolické víry, hlavně ne o božství Ježíše.

Dvacátý sedmý den: VŠE SKRZE JEŽÍŠE,
VYKUPITELE.

"Neboť Bůh to byl, který v Kristu svět smířil s sebou." 2 Kor. 5, 19.
/Zdrávas Maria./ Když Pán Ježíš ve své osobě spojil božskou přirozenost s lidskou, byl podivuhodně uzpůsoben smířiti i Boha s hříšným lidstvem.

Hřích Boha rozhněval a jeho čest uloupil. Hrozná tato vina zasloužila trest, uloupená čest musela býti nahrazena. Obojí vzal na sebe Pán Ježíš, trest i smír. On nebeského Otce nesmírně poctil a za hříchy naše učinil nekonečné pokání.

Prot nebeský Otec odpustil a otevřel poklady milosti. I ty, jenom když chceš, můžeš na nich míti podíl. Věř a důvěřuj svému Spasiteli! Důvěřuj, plně důvěřuj až do smrti! On za všechny tvé hříchy se kál a všechny milosti ti zasloužil, jichž potřebuješ, abys dosáhl svatosti. Rozděluje je při mši sv., skrze sv. svátosti a také ~~sv.~~ zvláště obrátíš-li se na jeho prostřednici Pannu Marii. Pros ji jen, můžeš obdržeti, co chceš. Ale důvěřuj, opět důvěřuj!!!!

Ctnost: Důvěřuj v zásluhy Ježíše Krista!

Modlitba: O Maria, dej, ať vše očekávám od zásluh tvého Syna a tvé dobroty!

Dvacátý osmý den:

VŠE S KRÁLEM, PÁNEM JEŽÍŠEM.

"Hle, král váš!" Jan 19, 14.

/Zdrávas Maria./ "Ano, jsem králem", řekl Pán Ježíš k Pilátovi. Ano, a jským byl králem. Vydal nejen nejkrásnější zákony na nebi i na zemi, nýbrž zasloužil nám také sílu, abychom je zachovávali. Aby nás k tomu povzbudil, zachovával je on sám. Ano sám se stal malým a chudým a slabým, jako jsme my a dal nám příklad, abychom i my činili, co on činil. Stal se slabým, abychom my se stali silnými.

O jak krásný příklad ctnosti dal nám Pán Ježíš! Žádná matka neukazuje svému dítěti s takovou trpělivostí vše, jako nám to Pán Ježíš ukázal. "Ponížil sebe sama a učiněn jest poslušným až k smrti a to k smrti kříže." Zdaž nemáme býti nadšeni pro takového Krále, jenž nejtěžší vybral pro sebe a to nejlehčí pro nás? Zdaž ho nemáme vroucně milovati a radostně a ochotně následovati? Vždyť on praví: "Pojď, následuj mně!" Až bude následování těžkým, pomůže dále. Vzhůru tedy ku pravému následování Krista! Čeká tě královská odměna.

Ctnost: Rozohň se pro následování Krista!

Modlitba: /O Maria pomoz mi, abych si vždy více vážil a/

Milá Máti, veď mne svou něžnou, a ale bezpečnou rukou mateřskou na královské cestě věrného následování Krista!

Dvacátý devátý den: VŠECHNO V PÁNU JEŽÍŠI, HLAVĚ CÍRKVE.

"Kristus je hlavou církve." EFES 5, 23.

/Zdrávas Maria./ Druhá božská osoba se stala člověkem nejen, aby v sobě spojila Božskou přirozenost s lidskou, nýbrž aby i nás povznesla k Bohu. Ano, Pán Ježíš chce, abychom s ním, Bohem Otcem a Duchem svatým vy-

tvořili velikou rodinu Boží. Máme býti tak těsně spojeni, jako jsou spojeny údy těla. Trpící, bojující a vítězná církev tvoří již nyní tajuplné tělo, "obcování svatých." Pán Ježíš chce tvořiti část tohoto těla a sice hlavu, která vše řídí a spravuje. Duši toho to těla tvoří Duch svatý, jenž nás oživuje posvěcující milostí. Kdo ji ztratí, jest mrtvým údem, kdo ji opět získá, stává se opět živým údem tohoto/těla/ celku.

Kdo žije ve stavu posvěcující milosti, žije v Pánu Ježíši. Posvěcující milost se uděluje pomocí sv. svátostí, jimiž se také rozmnožuje, ale také modlitbami a dobrými skutky. Nejkrásnější pramen milosti je sv. přijímání, jež tvoří svaté pouto mezi křesťany. Sám Pán Ježíš dává se za pokrm, aby živil naše duše t. j. milost v nás rozmnožil a lásku rozničil. Proto si velmi važ sv. přijímání a choď k němu denně! Nemůžeš-li to učiniti, nahrazuj častým sv. přijímáním.

Ctmost: Raduj se, že jsi katolíkem a umiň sobě často a hodně přijímati tělo Páně!

Modlitba: O Maria, pomoz mi, abych si vždy více vážil a vroucněji miloval posvěcující milost, církev svatou a sv. přijímání.

Třicátý den:

VŠECKO PRO JEŽÍŠE, JENŽ SE OBĚTOVAL ZA NÁS.

"Ejhle beránek Boží!" Jan 1, 36.
/ Zdravas Maria./ Největější, nejdražocennější okamžik dne kest okamžik svatého proměnování. Na tento okamžik čekají duše v očistci, Panna Maria se svatými v nebi a vši chni zhožní křesťané na zemi. Při něm spočívá Syn Boží v nejhlubší pokoře a odevzdanosti jako pravý, živý obětní beránek obě-

aby obnovil svou oběť na kříži. Živý a obětovaný! Jaké to tajemství Boží! Jest na oltáři, aby chválil, děkoval, smiřoval a prosil za nás ubohé hříšníky.

Při tomto svém největším díle chce i nás viděti u oltáře. Máme ho nebeskému Otci obětovati za naše hříchy a záležitosti zbožnou účastí na mši svaté!

Máme však obětovati i sebe. On se obětuje za nás, nemáme my se obětovati za něho? Přímější svatě poznáváme obětavou lásku a obdržíme k ní sílu, hlavně zúčastníme-li se sv. přijímání. Pak se odhodlaně dejme do svého denního díla, nesme svůj denní kříž a musíme to býti, i do boje a na smrt jděme odhodlaně! Vše pro Ježíše!

Ctnost: Miluj mši sv., uč se při ní a čerpej z ní ducha oběti!

Modlitba: Milá Máti, doprovázej mne denně ke mši sv. a nauč mne přinášeti oběti pro Boha, pro tebe a spásu duší jako ty, Maria, je přinášíš!

Třicátý první den: ZASVĚCENÍ.

"Synu, dej mně srdce své!"

Slav dnes s velikou pobožností s knězem
oběť mše sv. a přijmi radostně tělo Páně.
Hned po svatém přijímání pomodli se tuto
překrásnou zásvětnou modlitbu bl. Ludvíka
Grignona z Montfortu.

Ó, Paní má, Ó, Matko má,
Tobě se úplně obětuji.
Chtíc dokázati, že jsem
ti v pokore oddána,
zasvěcuji ti dnes oči své,
uši své,
jazyk svůj
i srdce své.

Věnuji se tobě úplně a zcela!
Poněvadž tedy tvá jsem,
Ó, dobrá Matko,
zachovej mne, chraň mne,
co jmění a statek svůj.
Amen!!

6. Paní má....

Klečím před tvým obrazem, drahá Matko a skláním své čelo před tvou vznešeností.

Jsi povýšena nad všechny tvory, protože jsi nazývána Paní světa. Obdivuji tvou velebnost. Kdybych měla vyjmenovat všechny krásy a přednosti, které na tobě vidím, nepřišla bych ke konci svého rozjímání.

Zvala jsi se dívkou Páně, žila jsi ve skromných poměrech, nikdy jsi se nesnažila nějak vyniknout, nestavěla jsi se v popředí svého národa vyvoleného, nemluvila jsi nikdy o darech a výsadách, kterými tě Bůh obohatil, a přece jsi skutečnou Paní, vládkyní, rozdatelkou, podmanitelkou, touhou všech dobrých, čistých srdcí, která si pokládají za čest, že ti smějí sloužit.

A mezi ta srdce - toužící po tvé lásce, patří i srdce moje, které tě miluje a vebí. Uznávám tě za Paní svého života. Mé bytí je v tvých rukou. Ježíš o mně nerozhoduje bez tebe. Každá jeho myšlenka na mne prochází tvým přečistým, neposkvrněným Srdcem. Jsi mou Paní! Maria! Činí mě to šťastnou!!

Vědomí, že mou nejvyšší vládkyní je Královna andělů, apoštolů, mušedníků, panen a všech svatých, naplňuje mne svatou hrdostí a radostí. Chci být tvou věrnou služebnicí. Budu se snažit ze všech sil, abych ti sloužila věrně, abys mohla mít ze mne vždy radost.

Vše chci konat jen pro tebe a s tebou! Každá má práce patří tobě! Každou bolest složím do tvého klána, abys ji předala jako oběť svému Božskému Synu. Ó, Paní má, ovládni mne úplně! Vezmi vše, co mám, za svůj majetek a neponechávej mi nic než lásku k tobě a k Ježíši! Vezmeš-li to vše za své, převezmeš také péči o ty, které mám ráda, za které se modlím. Odplatiš za mne všem, kdož mi kdy učinili nějakou radost, byť snad jen jediným úsměvem. Jsem tvá služebnice! Ovládni úplně mé srdce a dej mu zákony lásky a pokory. Budu tě vždy sňoužit úkony všedního dne, těmi drobnými pracemi a utrpeními, které chvilí zbaviti prachu všednosti a prozářiti je láskou a heroismem mariánské úcty. Tvá jsem, Maria! Tobě patřím všude zcela a úplně! Zůstaň mou Paní, ale nejen mou! Vládni celému světu! Změň jej ve velikou mariánskou zahradu, která by byla živena sluncem tvé lásky, aby pod jeho paprsky vyrůstaly v lidských srdcích všechny tvé vzácné ctnosti, k osobní svatosti tak nezbytné. Proměň celou zemi, každé jednotlivé srdce vezmi do svých dlaní a rozlij do něho milosti, kterých tě Ježíš učinil rozdatelkou!

Ó, Paní má, zapal celý svět láskou boží, rozdmýchej ohen svaté horlivosti a bliženské lásky. Potřebuješ-li k tomu pomoci a oběti, - zde jsem! Paní má, já - tvá služebnice, - která ti chce být pomocnicí, poselkyní tvé lásky, --- i obětním oltářem. Vše, co mne bolí, patří tobě! - abys mohla z mých zásluh rozdávat těm, kteří toho potřebují!

Ó, Matko má.....

Matičko moje drahá, jsem šťastna, že tě tak mohu nazývat. Vždyť většího štěstí není na světě nad mateřské, milující srdce!---- Kdo má matku, může být bezpečen. Nemusí se bát utrpení a bolu, neboť se může byplakat na mateřském srdci, kde každá bolest/pomíjí jako sníh na slunci. Dobře pravil jeden filosof: " Polož si s důvěrou hlavu na srdce matky a tvá bolest zmizí beze stopy, zanechajíc ti jen vzpomínku jako rudou růži, jejíž trny tvá matka ořezala.

Vím, Maria, dobrá Matko, že TY jsi tou nejlepšší Matkou na světě! To mi praví tvůj obraz. Což by ti Bůh svěřil dětství, věk dospívání svého jediného Syna, kdyby nebyly v tvém srdci nejkrásnější ctnosti, kterými se má vyznamenávat každé mateřské srdce? Vždycky, když pohlednu na tento tvůj obraz, napadají mě slova svatého Alfonsa: "Hle, nejlepšší Matka, která drží nejlepššího Syna na svých loktech, jejíž srdce je nejbezpečnějším útočištěm."

Která dobra dostáváme od svých pozemských matek? Matka :

dává život,
vychovává,
miluje a obětuje se,
má pro nás pochopení a soustast,
potěšuje a zastává se,
stará se o naše štěstí,
vždycky pomáhá,
nikdy na nás nezapomíná!

Zamyslí-li se nad tím, vidím, že od tebe jsem, Matičko Boží, dostala nejvíce! Zrodila jsi mi Krista, který je mým životem a bude mou jedinou rozkoší po celou věčnost. Zrodila jsi mi spásu, štěstí, radost a vysvobození. Vychováváš mne ke svatosti. Dáváš mi příklad svého dokonalého života, ukazuješ mi cestu ctností, učíš mne víře, naději, lásce k Bohu a k bližnímu, pokoře, čistotě, chudobě, poslušnosti, tichosti, polnosti, zbožnosti a bázni boží. Stačí rozjímat, zadívat se na tvůj obraz, zašeptnout modlitbu, pozdravit tě upřímným Zdrávase a hned se mi zdá, že jsem trochu lepší, že mi proměňuješ srdce, že je měkčíš svou láskou, aby se dalo formovat podle vůle Ježíšovy a tvé. Matko drahá, věřím pevně, že mne miluješ, že za mne prosíš svého Božského Syna a že se ke mně skláníš jako dobrá matka k svému slabému dítěti.

Umíš pro mne obětovat vše. Zdá se mi, že mi ze svého obrazu pravíš: "Pojď ke mně, dej mi své srdce a já ti dám za ně Ježíška, svého jediného Synáčka, kterého držím na své ruce." Pro štěstí mé duše byla jsi na Kalvárii ochotna dáti mi toho, který je tvým štěstím, tvým vším.

Vidíš, že jsem slaboch, který dnes sžívá majáky dobrých předsevzetí, ale zítra je svou vlastní rukou bourá. Pak lituje a pláče!-----

Ty vidíš mé slzy... a máš se mnou soucit a nehněváš se. Žehnáš mému boji se zlem a pomáháš povstat po každém poklesku. Stíráš slzy, slyšíš a přicházíš ke mně vždy, kdykoliv zašeptám: "Maria!" A když je tvůj Božský Syn dotčen mám chováním a nevděkem, přimlouváš se za mne, ujišťuješ, že se polepším a vyprošuješ mi milost k návratu na cestu ctnosti a svatosti. Mé štěstí je tvou velkou starostí. Kdybys mohla, dala bys mi do klína korunu svatosti, jen abys mi způsobila radost, ale spravedlnost tvého Syna žádá, abych si svou korunu svěčné slávy vybojovala. Proto pomáháš a zdokonaluješ práci mého posvěcení a sypeš mi na cestu životem mnoho nesčetných milostí i drobných radostí v koloběhu všedních dnů. Nikdy na mne nezapomínáš, všude mne provázíš svou láskou, pohledem a mateřským požehnáním; Ó, dobrá Matko má, co ti mám dát za tolik lásky, obětí a blahovůle? Čím se ti mám odměnit? Jsem chudá a ubohá. Nezbyvá mi nic jiného, než abych to udělala jako malé dítě. To dává matce jen svou lásku. Když mu matka udělá radost, obejmě ji svýma ručkama a ubezpečuje ji, že ji a jak ji má rádo. Já, svatá Panno a Matko, za vše, čím jsi zhodnotila můj život a potěšila mé sráce, říkám ti s naprostou upřímností: "Maria, dávám a zasvěcuji ti veškeru svou lásku, na kterou již nesmí nikdo sáhnout kromě tebe a Ježíše. Sami z ní uděluje těm, kteří jsou vaším vlastnictvím, neb každého chci milovat jen pro tebe, Maria, a Ježíše!!

Zůstaň mou Matkou, miluj mne stále jako matka, odpouštěj mi jako matka, pomáhej mi jako matka! Buď mi stále vším a ve všem!

Tobě se úplně obětuji.

Všichni lidé nejvíce přemýšlejí o svém životě. Dělalí plány a předsevzetí, snaží se najítí tu nejlepší a nejpoohodlnější cestu, ženou se za bohatstvím a štěstím, vzpomínají na minulost, obávají se budoucnosti, hledají si přátele a dobrodince. Chtějí všude nejvíce využítíkat, aby se jejich pozemská pout podobyla procházkám růžovými sady. Když nemohou dosáhnoutí svých cílů a neplní se jejich tužby, kráčejí životem smutně a omrzele, čímž porážují často blížděnkou lásku. Nevědí anebo zapomínají, že na zemi níhdy nenajdeme dokonalého štěstí. To nám bude údělem až na věčnosti.

Jaké já mám čínit plány? Jak mám přemýšlet o svém životě? Snad bych prohloubala celé hodiny a nelíšila bycj se od ostatních stavítelů a hracích karet, když bych neměla tebe, drahá Matko!

Dítě ponechává starost o sebe úplně své Matce. Číním tak i já. Necht se druzí namáhají, lámou si hlavu výpočty a vyhledí si oči hledání m, já mohu a chci zůstat klidná. Kladu celý svůj život do tvých rukou a veškerou starost o sebe ponechávám tobě, milá Matičko Boží? Obětuji se tí, zasvěcuji se tvé službě a lásce!!!

Přítomnost mého života je nezměnitelná. Je pevně stanovena Věčným Otcem. Loďka mého života jede určitou cestou podle kompasu vůle Boží. Každý okamžik přináší s sebou jen to, co chce Bůh a Maria! Tak jako náš pozemský pokrm se skládá z jídel různých chutí, tak i moje přítomnost je pestrá jako podzimní nálada. Přicházejí radosti i bolesti, povzbuzení i zklamání, blahé chvíle a bolesti, láska druhých i jejich zneuznání, pochvala i zahanbění, vítězství nad zlým duchem i hrubé poklesky, radost i zármutek, dny plné jasu i celé hodiny stesku, přichází nadšení i skleslost, hořlivost i malátnost, zdraví i choroba, naděje i bezútěšnost. To vše musí být, abych měla příležitost k boji a k podání důkazů, že chci a vytrvám v boji za lásku boží a svou svatost. Vše ti obětuji, Matko přemila! Uzavírám se do tvého nejčistšího Srdce s touhou, aby se má bytost úplně ztratila v tvé lásce. Nečiním si vlastních plánů. Ke všemu, co mi přítomnost přináší, chci říkat s odevzdaností: "Jak chce Ježíš a Maria!" Tak buď, tak se staň!

Když se zadívám na svou minulost, vidím v ní mnoho černých skvrn, kterými ji pošpinily moje četné hříchy a poklesky. Byla to nevěrnost v příkázáních Božích i církevních, slabá vůle, lhostejnost k těm duším, které mě měly rády a mnoho dobrého mi prokázaly. Byla to tvrdost srdce, nelaskavost k bližnímu, malá pozornost k vnuknutím Božím, povrchnost při práci a přehlížení sv. anděla strážného, vláda nad d. těla nad duší, žádostivost smyslů, domýšlivost, pýcha,

duch světa a vychytralost. Kdybych neměla ji - stotu o milosrdenství Božím a o Tvé lásce, Maria, měla bych podkladný důvod k zoufalství. Ale nikoliv! -- nestrachuji se. Svatá Maria, Matko Boží, obětuji Ti úplně svou minulost. Lituji všeho, co nebylo správné a co zarmucovalo Tebe a Ježíše. Ze všeho jsem se již vyznala ve sv. zpovědi, dobrotivost Tvého drahého Syna vymazala již vše z knihy mého života. Bůh mi vše odpustil, jen sptavedlivý trest na mne ještě čeká.

Ale, ani toho se nebojím. Jestliže můj život prochází Tvým mateřským srdcem jako filmový pás promítacím přístrojem, jsem jista, že sama vyretušuješ každou vadu mé minulosti a přimluvíš se u Ježíše, aby byl shovívavý a odpustil mi vše, co pro omu vřelou a opravdovou lásku mám k Tobě.

A budoucnost? Ta mne neděsí! Zasvětila jsem se Ti, drahá Matičko, proto i všechny budoucí hodiny mého života patří Tobě ! ! ! Necht' přijde cokoliv, radost nebo bolest, - láska nebo nepřátelství, zdraví nebo nemoc, přízeň nebo pronásledování, nehoda nebo lopota - - na vše dám pečeť se jménem Tvým a Ježíšovým. I kdyby mne bily blesky nelásky a záští, budu klidná, neb vím, že za mraky všedního života září moje jasná hvězda, kterou jsi Ty, Matko neposkvřněná?! S Tebou a pod Tvou ochranou vytrvám.

Proto se Ti znovu zasvěcuji, odevzdávám se Ti zcela a úplně. Kéž Tě nikdy nezklamám a nezarmoutím! To je mým vroucím přáním!

Matko moje, vpros mi u Ježíše milost, abych žila životem Tvým a Ježíšovým, to znamená, abych vedla vždy a všude život obětí a odříkání.

Co mohu, napravím. Byla-li jsem k někomu tvrdá, nespravedlivá, vynahradím to laskavostí a ochotou. To je můj plán pro budoucnost : Náprava, láska, přiblížení se co nejúžeji k Ježíši a k tobě, Maria!

Abych ti osvědčila

s_v_o_u_o_d_d_a_n_o_s_t.

Láska, projevovaná jen slovy, nemá ceny. Jen ta láska je pravá, která přináší skutky, které potěšují a pomáhají. Ty víš, Matičko Boží, že tě mám ráda! Denně ti to říkám nebo zpívám. Co by mi to ale prospělo, kdybych ti to jen říkala, ale nešokovala? Má slova by tě nemohla potěšit, spíše zarmoutit a to za žádnou cenu nechci! Nikdy ti nesmím způsobit bolest, vždy ti chci a budu činit jen radost!

Chci ti dokázat, ó, Matko moje, že jsem tvým dítětem, tvou služebnicí, která chce vyplnit každé přání své vhněšené nebeské Panně. Nemám příležitost konati velké, heroické činy, nemám schopnosti tvořiti světová, velkolepá díla. Velké štěstí pro mne, že toho ode mne nežádáš. Přeješ si jen, abych obyčejné věci konala neobyčejně.

Každý den je dar Boží. Je mi poslán jako vzácná příležitost k odpykání trestů a k získání zásluh. Vine se jako cesta k věčné blaženosti. Je ozářena shovívavostí Boží a nejdu po ní sama. Ježíš živí mou duši svým Eucharistickým Tělem a ty, Panno neposkrvněná, provázíš mne jako anděl strážný. Dovol, má drahá nebeská Mat-

ko, abych si před tvým obrazem učinila pro jeden den svého života plán, podle něhož budu prožívat všechny dny následující.

Začne blednout noc a rozsvěcovat den. Poslední hvězda se rozplyne v růžovém obláčku ranního červánku. Probudím se. První moje myšlenka patří Ježíši a tobě! Všechno k větší cti a slávě Boží a k počtě Panny Marie, naší drahé Matky. Tato myšlenka musí posvětit prvotiny mého dne. Koho milujeme, na toho myslíme hned zrána. Mohu tedy hned ráno dít, že mou jedinou láskou je Bůh a Maria. První pohyb ruky musí opsat znamení kříže, v jehož stínu roste síla a odvaha. Umyji se s prosbou, aby Božský Spasitel obmyl duši ode všech hříchů.

Při oblékání připravuji svou duši na příchod Spasitele. Jak bych se musela, drahá Matičko, před tebou átydět, kdybych věnovala úpravě svého těla větší péši než přípravě na svaté přijímání. Proto již večer než ulehnu, chci si promyslit, přiravit a pevně stanovit následující tři otázky:

1. Zač chci Spasiteli děkovat,
2. oč ho chci prosti,
3. co mu chci slíbit - jako dar na uvítanou. Dar se darem vřnucuje. Když dám Pámu Ježíši aspon část svého " Já ", to znamená, slíbím-li určitý sebezápor nebo práci na poli ctnosti, mohu očekávat, že se mile na mne zadívá a jistě se nenechá mnou předstihnout. Dá mi hojnost a potřebných milostí, abych mohla žítí jeho a tvým životem.

Při mši svaté se zadívám na Krista pána, visícího na kříži, poprosím o krůpěj Jeho svaté Krve, abych měla sílu dát mu při obětování samu sebe jako oběť smíru. Neproměním-li všednost ve svatost, byla má cesta na Kalvárii marná. Při mementu za živé vzpomenu všech, jímž jsem zavázána díkem, kteří ke mně byli dobří, i těch, kdož mne zarmoutili. Na ty právě chci pamatovat s láskou, která odpouští a zapomíná. Zvláštní prosbu vyslu za ty duše, kterým jsem snad sama někdy usmrtila úsměv ve tváři a vedla jim slzu v oko. Matičko, ty sama vezmi pod svůj plášť všechny, kdož mě znají, třeba jen podle jména. Při pozdvihování se vpiji pohledem do svaté Hostie, aby se její obraz, její skvělost a čistota tak vryla do mé duše, abych po celý den mluvila, myslela a jednala tak, jako bych stále jednala před svátostným Ježíšem. Bude-li můj duchovní zrak viděti během dne svatou Hostii, budu všude vidět, tušit, předpokládat jen dobro a kde je nastoleno dobro, tam se daří lásce! Nejen po sv. pozdvihování při mementu za drahé ze známé, /známé/ ale i při práci budu pamatovat na své drahé, známé i neznámé, kteří mě na věčnost již předešli. Všem chci vyprošovati milosrdenství Boží a brzké vysvobození z očištcce. A pak přijmu Tělo Páně a přivítám drahého Ježíše..... Uslyším tep jeho přesvatého Srdce a Jeho přesvatá Krev bude proudit v mých žilách. Nebudu-li moci přistoupit k stolům

Páně, přijmu jej duchovním způsobem. I tak se jeho duše spojí s mojí. Jaké velké štěstí, které slovy nelze vyjádřit! Budu-li hostit stále ve svém nitru drahého Ježíše, - mám kus nebe v sobě, ba celé nebe. Co by bylo nebe bez Ježíše? Pustinou! A čím bych byla a já bez něho? Ruinou života! Proto si ponesu jeho požehnání do shonu a námahy dne.

Až takto posvětim prvotina všedního dne, půjdu do práce, půjdu ke svým povinnostem dne. Zde, a právě zde chci dokázat svou lásku k tobě, Matko, a horlivost o duše. Abych tě uspokojila a dala svému životu pravé ceny, je nutno, abych každou obyčejnou práci, kterou mi ukládá všední den, konala nadpřirozeně, oduševněle s myšlenkou na kapitál milosti, na duše a na celkové posvěcení celého světa. Na vše budu převěšovat pečeť a s vartými slovy: Lásku, svatost a spása duší! Na druhou straně pečeti nechtě jsou slova: Nic polovičatě a povrchně! Pracuji pro Ježíše a pro Marii. Kdybych na to vždy myslela, nepodobala by se nikdy má práce lehkým plevám, o které nikdo nestojí, protože se hodí jen ke krmení. Nepracuji-li svědomitě a poctivě, krmím svou práci nízký hřích, pohodlí a lenost, . Jak bych potom mohla chtít, aby ke mně měli druzí důvěru, svěřovali mi nějaké úkoly nebo žádali mne o nějaké služby? Musela bych se stydět po každé při pohledu na tvůj obraz, má nejdražší Matičko, kdybych pracovala tak, že bys nemohla ode mne přijmout nic pro kapitál

milostí, protože cena mé práce by byla málo hodnotná. Takové povrchní práce se chci vyvarovat..... Jsem jista, že s tvou pomocí a s myšlenkou na Ježíše budu vše konat tak, aby z mých předsevzetí mohla vzejít hojná žně pro mne i pro druhé duše. Pak budu klidná a spokojená až se den nakloní k večeru. Bude mne blažit vědomí, že jsem nepracovala nadarmo a neztratila tvé lásky ani důvěry, svého okolí. Po povrchné práci se dobře odpočívám. Dopustím-li se nějaké chyby přece a nedokonalosti, pak budu hledět při večerním zpytování vše napravit. Budu litovat, zkoumat příčinu svého pochybení a učiním pevné předsevzetí pro příští den, abych se již nevykolejila z plodné práce pro kapitál milosti.

To by byly hlavní rysy pro můj celodenní program. Zachovám-li jej věrně, vím, že mi večer dáš ráda své požehnání s uznáním a láskou. Vždyť víš, že chci jen pro to usilovat o dobro a dokonalost, abych ti osvědčila svou oddanost a lásku. Ano, každý můj úkon musí být projevem mého zasvěcení a odevzdání se tobě. Když mi bude něco připadat těžkým, mé přirozenosti a povaze protivné, chppím se toho odhodlaně a vykonám to pozena silou myšlenky: Osvědčit oddanost Matce a Panně Neposkvrněné! Kéž mne tato snaha přivede až tam, kde mohu říci: Nyní již nežiji já, nýbrž žije ve mně Ježíš a Maria!.....

Zasvěcuji ti dnes -

s v é o č i.....

Chci Ti náležet celá, moje drahá Matičko, proto ti dávám nejdražší smysl, který mám - svůj zrak. Přeji si, aby mé oči viděly a měly pochopení pro všemhu krásu přírody, kterou Bůh stvořil jen pro radost a užitek člověka. Naní chvílky v mém životě, kdybych nemohla viděti něco krásného, velkolepého, něco, před čím se mohu sklánět, protože je to dokonalé dílo Boží. Země mám plodí květiny pestrých barev, rostliny nejjemnějšího složení, mohutné stromy, které svou silou vzdorují vichřicím po celé století. Na polích roste výživa, v zahradách občerstvení. To vše se nám zdá býti samozřejmé a zatím je to veliký zázrak Boží lásky. A my, ubozí lidé, chodíme kolem všeho nevšímavě, bez zájmu. Nevidíme, že k nám všechno volá: "Hleď, stvořil mne Bůh a to jen z lásky k tobě." Zdá se, že v dnešní době umé jen ziskuchtivost a požitek rozevřít oči chladného člověka.

Maria, zasvěcuji ti své oči. Říď můj pohled, kam chceš, ale připomínej mi stále, že vše, co se líbí, mne žesí a sílí - vše že je pomníkem opravdové lásky věčného Boha. Hmota nechť mi připomíná dobrotu, voda zase milosrdenství Boží.

Své oči chci, drahá moje Matko, otvírat jen dobru. Obzvláště chci zbystřiti zrak tam, kde uvidím smutek v oku a pláč v duši. Kéž bych mohla svým okem vymá

ze smutných oří každou bolest, která duši hryže a sužuje. Jak bych byla bídnou, kdybych chodila kolem smutných lidí mrazivě, chladně a nešla za voláním jejich slz.....

Stála bych v životě jako drsný kámen, od něhož se nikdo nezahřeje a nic nezíská. Stála bych v cestě těm, kdož letí ke svatosti a stínila bych těm, kteří chtějí svítit. Proto chci vidět potřeby svého kokolí, abych podala svou pomocnou ruku na pravém místě. Chci vidět smutek, abych mohla promluvit potěšující slovo. Chci vidět každou opuštěnost a nemohoucnost, abych se přidružila a byla andělem, družkou a podporou, ne-li matkou osamocené duše. Chci vidět i radost druhých. Člověk, který nevidí štěstí druhého - je na světě zbytečný, protože jistě nemá dobré srdce, nýbrž srdce závistivé, žárlivé a zlovolné. Ale já chci být užitečnou všem, nejen trpícím, nýbrž i radujícím se. Vždyť šťastný člověk také potřebuje někoho, komu by svou radost světil a o ní se rozdělil. Sdělený smutek - poloviční smutek, sdělené štěstí - dvojnásobné štěstí a pochopené štěstí - pravá blaženost. Proto chci svým okem hledat zářivý pohled štěstí, abych mohla blahopřát, pochválit, ocenit, obdivovat a souhlasit. Chci vidět vše, jak to skutečně je, nechci nic nadsatovat, nic zadíňovat předsudkem nebo antipatií. Chci vidět snahu o dokonalost, dobrou vůli a píli svých spoliusester, abych utužila svou sesterskou lásku.

Maria, nauč mne vidět tak, jak jsi hleděla kdysi ty sama. Vpíjím se do tvého oka. Kam směřuje? Ó, Maria, ty hledíš na mne! - a to tak důstojně a přece tak mateřsky. Dobře tedy - budiž! Vyměníme si své pohledy---- Ty hledíš na mne a já chci stále hledět na tebe! Tvůj obraz nesmí nikdy zmizet mému zraku. Když si při všem svém počínání budu představovat tvou přítomnost, bude se čím dále tím více můj pohled podobat tvému. Proto nechci nikdy hledět na věci, které by mne sváděly k smyslnosti a utrácení drahocenného času. Setkám - li se někde s pohledem zlým a nenávistným, nebudu jej opětovat chladem. Pán Ježíš řekl: "Nesplácejte zlé zlým!" Proto budu na pohledy opovržlivé, žárlivé, zlovolné a plné podcenování odpovídat jen pohledem lásky, nevinnosti a měkkého odpuštění.

Když se zamyslám a zpytuji se, jak jsem se dosud dívala, shledávám, že jsem svými očima často ~~zkřivená~~ chybovala. Mnohé výčitky vyvstávají v mé duši nad pohledy zbytečnými, všetečnými, zvědavými, slídívními, studenými, zlými, odpuzujícími, koketnými, drzími a ~~netečnými~~ netečnými.....

Odpust, drahá Matičko! Když zasvěcuji své oči tobě, slibuji, že nyní bude jinak! Chci být dobrou jako jsi bývala ty, proto nechť je mé oko okem mariánským a kéž je i magnetem, který přitahuje i druhé k tobě, Matko moje!

Zasvěcuji ti

s v ě u š í.....

Každý smysl byl nám dán k potřebě a k radosti. Což to není rozkoš, vyslechnouti si ranní zpěv ptactva? Tolik krásy Bůh vložil do hrdélka těchto malých zpěváčků a oni sami si toho nejsou ani vědomi. Ne-
tuší slavík, kolik na něj sňožilo sta a
ata básníků! Jemu samému dal Bůh ten zpěv
jako potřebu, ale pro nás je požitkem.
Sluchu mohu požívat ke své zábavě i k pro-
spěchu podle své svobodné vůle. Kde mohu
volit, tam mi hrozí nebezpečí. Nejsem -li
dostí obezřetnou, mohu naslouchati něčemu,
co by mohlo hluboce urazit Boha, celou
Nejsvětější Trojici, která přebývá v mé
duši. Proto, abych nikdy nechybovala a
zachovala si klidnou mysl, zasvěcuji ti,
Matičko moje, své uši, svůj sluch. Přeji
si, aby byl úplně ve službách tvých a Je-
žíšových. Nebudu sice nikdy tak šťastna
jako jsi byla ty, Matičko Kristova, když
k tobě promluvil archanděl Gabriel nebes-
ké poselství a když jsi naslouchala prv-
ním ~~aa~~ slůvkům svého drahého synáčka a po-
zději jeho důvěrným sdělením a poučivým.
Mělas nebe na zemi, protože jsi žila s Je-
žíšem. Mohla jsi se nořit do jeho lásky,
prokazovati mu služby a přijímati jeho
vděčné pohledy, provázené procítěnými slo-
vy. Já se do nebe teprve ubírám, ale pře-
ce mohu již nyní požívat svého sluchu
tak, abych byla stále úžeji připoutána
k tobě a Ježíši.

Jsi mou Paní, Matkou, nejlepší přítelkyní, jistě tedy kemně často mluvíš pro povzbuzení i pro potěšení. Chci napsat svůj duchovní sluch, aby mi neuniklo ani jediné tvé slůvko. Matičko, mluv ke mně často. Víš, že toho potřebuji. Rozptýl mou samotu a slabost. Řekni mi, v čem se ti nelíbím, jakou bys mne chtěla mít, řekni mi, co mám udělat, abys měla ze mne radost a abych byla prospěšnou svému okolí. Mluv ke mně jako paní ke své služebnici, jako milující Matka ke své věčné dceři, mluv ke mně jako přítelkyně a dobroditelka, která chce odstranit z mé duše smutek, zlomyslnost, slabost, trudnomyslnost, náklonnost k určitým nedokonalostem a hříchům. Mluv, Maria, budu ti naslouchat, o tvých slovech přemýšlet a podle nich jednat. Co by mi prospělo zasvětit ti tobě své uši, ale při tom býti hluchou ke tvým přáním a rozkazům? Mluv, Paní a Matko má, služebnice tvá slyší a je připravena k činu.

Chci naslouchat též hlasu Pána Ježíše. Jsem - li usebranám mohu jej slyšet každý den po svatém přijímání. Jen chci slyšet a hlas Ježíšův bude mi znít v duši, a proto chci být velmi pozorná k jeho volání. Vždyť ke mně mluví tolikerým způsobem. Jdu - li na kázání, mluví ke mně slovy kněze, ale myšlenka na něho je jeho! Vyslechnout a nečinit - je povrchnost! Proto, dolehne-li k mému sluchu nějaká pravda, chci ji uchopit a použít ke svému prospěchu, ke svému posvěcení. Každé slovo z kazatelny je posláno k přemýšlení a k uskutečnění. A co teprve říci o slovech představených a mého

zpvědníka? Ježíš je postavil přede mne jako svoje zástupce, A slyším- li je, slyším Krista samého. Kolik výčitek svědomí se mi zahryzuje do rozboltné duše! Sta a sta napomenutí jsem slyšela při svaté zpovědi, v konferencích a soukromých rozhovorech a kolik jsem jich uvedla ve skutek? Špatně jsem naslouchala, slabě jsem přemýšlela, jen povrchně jsem se snažila a proto jsem skoro marně pracovala. Tobě zasvěcené uší musí jinak slyšet! Co se jich dotkne, musí být jak röntgenový paprsek, který prozařuje a přichází pravému stavu na kloub.

Nikdy nechci přeslechnout hlasu, kterým mne někdo prosí o nějakou službičku nebo pomoc. Proto mi dal Bůh sluch, abych slyšela a naslouchala jemu tam, kde mne volá hlas prosícího. Když mne někdo o něco požádá, dává mi tím na srozuměnou, že věří v mou dobrotu a ochotu. Vyhovím- li, jednala jsem podle Pána Ježíše, který pomáhal všem, všude a vždy. Odmítnu- li pomoc tam, kde jsem mohla způsobit radost a trochu dobré vůle pomoci, zklamala jsem Boha i prosícího. Mohl jít ke kterémukoliv cizímu člověku na ulici, který by mu lépe vyhověl než já, ač jsem byla poctěna jeho důvěrou a dobrým míněním. Anom Matičko, chci naslouchat a vyplnit každé volání o přispění.

Chci zbystřiti sluch i tam, kde jsou druzí chválení. Chci slyšet, proč byli chválení, abych se poučila a jednala též podle jejich příkladu. Nechtít slyšet

chválu o druhých je důkazem ješitnosti a trpasličího ducha, který svýma malýma očima vidí všude jen sebe a dále nedohlédne. Pro takového je škoda místa a půdy. Proto ti, Matičko, zasvěcuji své uši, abys je otevřela ke všemu, co je k větší cti a slávě Boží, k prospěchu mé duše a pro dobro druhých.

V žádném případě nesmím otevřít své uši k řečem dvojsmyslným a nelaskavým. O Chybách druhých nechci ničeho slyšet. Sama jich mám dost a dost, že se z nich ani vyplést nemohu. Nač tedy zatěžovat mysl svou poklesky druhých? Matičko, uzavři mé uši tam, kde by mohla být porušena bliženská láska. Nikoho nebudu soudit, proto nemusím nikoho zkoumat. Chci, aby byl ke mně Věčný Soudce shovívavý, proto musím mít útrpnost s chybami druhých. Kéž se mého sluchu nedotkne neláska, pomluva, odsuzování a lež! Rovněž tak si nepřeji, aby mé uši musely někdy naslouchat řečem proto Bohu, Církvi a tobě, Maria! Když bych se něčemu podobnému nemohla vyhnout, tak ať vůle odporuje, bouří se proti zlu a kloní se k dobrému. Maria, moje nebeská ochránkyně a drahá Matko, chraň mé uši a můj sluch, který dávám úplně do tvých služeb. Chraň mne všeho, co pohoršuje a poskvřňuje, posílej mi jen slova povzbuzení, útěchy a hlavně slova lásky.

Zasvěcuji tis v á ú s t a

Když jdu k svatému přijímání, Ježíš prochází mými ústy, aby vešel do mého srdce. Kolikrát jsem byla u stolu Páně, tolikrát byla moje ústa posvěcena dotekem Krista Pána. Jeho příchod je cennější než polibek nejsilnější lásky. Jsem si vždy vědoma toho štěstí? Jistý kazatel řekl: Naše ústa se často podobají městu Jerusalemu. Pán Ježíšjimi prochází jako na Květnou neděli, ale za krátký čas slyší volání o svém zničení. Ústa, která odříkávají modlitby touhy a uvítání, nyní volají: Ukřižuj ho, pryč s ním! Pryč s jeho naukou a přáními!!

Marně skláním hlavu, Matko drahá, abys nemohla na mých rtech poznati, jest - li jsem i já z těch, kteří mluví proti nařízení Božím. Marně se snažím zakráti své poklesky - vždyť ty víš všecko. Jsou - li má ústa tak často posvěcována tělem tvého Božského Syna, mají velké povinnosti, velkou zodpovědnost. Matičko Kristova, zasvěcuji ti své rty, aby mluvily jen to, co se líbí Ježíši a tobě!

Prosím tě, pomoz mi mluvití vždy správně a v pravý čas, aby byla má ústa jako uzamčený zahradní revír pro potěšení Krále a jeho nejbližších. Planá slova se nehodí pro dceru Mariinu a snoubenku Ježíšovu. Nechci proto mluvití zbytečně a bezúčelně. Každé slovo chci vyslat na pravé místo a za určitým posláním. Kéž ani jediná hláska mnou pronesená není příčinou pohoršení.

Matičko, prosím tě, pomoz mi mluvit laskavě, přívětivě a přátelsky. Nic na světě se neztratí, ani mé slovo nezanikne. Vráť se ke mně s odměnou nebo pokutou. Pomoz mi, drahá Matičko, aby každé slovo mé bylo poslem pravdy, aby zapadalo do lidských duší jako paprsek radosti, který hojí a uzdravuje. Nepřeji sě, abych svým slovem zasadila někdy do některého srdce ránu, na kterou nelze zapomenout, protože stále bolí. Maria, prosím tě, pomoz mi, abych mluvila tam, kde je třeba slova soucitného a poučného, slova, které povzbuzuje a vlévá naději. Umět potěšit a zmírnit žal je dar, který si musím vyprošovat, proto spoléhám, drahá Matičko, na tvoji pomoc. Když budeš za mne prosit svého Synáčka, budu vždy mluvit důstojně, jak se na křesťanku sluší. To však neznamená, že bych musela mluvit jen vážně a odměřeně. Je třeba i obveselit a požehnat nějakým vhodným žertem nebo zajímavým vypravováním. To vyžaduje blíženská láska. Člověk úzkoprsý to nedovede, ale dobré srdce umí vždy rozehrát a rozehrát v nitru druhého strunu radosti. Chci těšit a způsobovat radost, ale prosím Tě, Maria, o pomoc, abych ani zde nikdy nevybočila. Nesmím nikdy druhé obveselovat zesměšňováním někoho, sňovy příliš světskými nebo nepravdivými. Když mám tolik síly, abych i chvíle zotavení prožívala u vědomí přítomnosti Boží, abych nepoužila slov lehkovážných nebo pichlavých. Maria, prosím tě, pomoz mi, abych uměla mluvit upřímně, jak se říká od srdce k srdci, sestersky, vřele. Vždyť i zabarvením hlasu lze vyjádřit stupeň lásky.

Budu se snažit, abych mluvila vždy klidně a mile, aby se nikdo nemusel bát na mne promluvit nebo ke mně přijít. Mluví-li někdo se mnou laskavě, odpovím mu vděčně. Bude-li kdo ke mně úsečným, chci mluvit laskavě. Zde právě se musím umět přemoci, abych uměla nelásce odpovědět s láskou. V opačném případě bych musela doznat, že jsem slaboch, který umí dávat lásku jen za lásku, což je vše zcela přirozené. Avšak já, tobě Matičko, zcela zasvěcená, chci milovat nadpřirozeně, ne pro něco, ne pro svůj vlastní osobní prospěch, nýbrž pro lásku Boží, pro větší čest a slávu Nejsvětější Trojice a pro rozšíření tvého království, Panno Neposkvrněná!!!

Maria, prosím tě, pomoz mi dobře vykonávat ústní modlitby. Dej, ať umím sjednotit slova s citem, ret se srdcem. Pomoz, abych myslila na to, co moje ústa pronášejí, abych se mohla modlit usebraně a ubránila se roztržitostem. Nauč mne tak vykonávat ústní modlitby, /kterým bych byla/ s jakou láskou a pozorností jsi kdysi sama odříkávala žalmy, kterými jsi svolávala světu Mesiáše. Vypros mi ducha modlitby, k kterým bycj byla připoutána k Ježíši a tvému nejčistšímu mateřákému Srdci. Jaká modlitba, takový život, Jaký život, takový smrt. Jaká smrt, taková věčnost!!!

Maria, prosím tě, nauč má ústa mlčeti tam, kde by má slova nebyla na pravém místě. Chci uměti raději mlčet, než špatně mluvit. V mlčení se rodí veliké věci, kdežto zbytečné řeči ničí a podlamují. O druhých chci mluvit jen dobře, o sobě chci jen a jen mlčet.

Všechny události mého života nechť procházejí jen Srdcem Ježíšovým a tvým. Je-li něco na mně dobrého, je to dar Boží, nepatří to mně, nač tedy o tom mluvit? Mám-li na svědomí něco nepěkného, patří to do zpovědnice. Lidé mi pomoci nemohou. Nepřítele bych tím potěšila, přítele zarmoutila. Jsem odkázána jen na milosrdenství Boží a tvou mateřskou přímluvu, Maria! Naní tedy třeba svěřovati se s něčím bezmocným lidem. Děj mého života budiž tajemstvím mezi Bohem a mnou?

Maria, moje drahá Matko, prosím tě, nauč mne tebe chválit, o tobě mluvit, tebe opěvovat, tvou a úctu rozšiřovat. Mé rty patří tobě, ať tedy mluví jen to, co může zvětšiti a rozšířiti tvou šest. Chci-li mluvit o tobě, tím více si přeji mluvit s tebou? Chci ti před tvým obrazem vyprávět každou svou radost i žalost, každou svou snahu a touhu, ~~kaká~~ každý úspěch i neúspěch. Vše, co mohu říci lidem, budu povídat i tobě, Maria! Ty potěšíš, pomůžeš, nezradíš a nevyzradíš! Víím, že za každé slůvko důvěry dáš mi více lásky. Nemůže mne trápit samota, opuštěnost nebo neporozumění lidí, když mám tebe, ke které mohu přijít vždy a se vším, které mohu říci i největší tajemství svého srdce. Jen mne nauč, jak ti mám vše říci. Zbav má ústa mlsnosti, abych přijímala pokrm jen z nutnosti k nabytí síl pro další život ve tvé službě. Abych ti dosvědčila, že ti svá ústa zasvěcují opravdu, cele a dokonale, činím před tebou, drahá Matko moje, následující předsevzetí/:

1. Mluvit jen tam, kde by mlčení bolelo.
2. Mluvit jen slova lásky!
3. Mluvit jen mírným hlasem, nikdy ne rozčileně a povýšeně!

4. Mluvit jen povzbudivě ne planě!
5. Mluvit bez nadsázky a zveličování
neb zmenšování!
6. Mluvit vždy upřímně, bez přetvářky,
lži a vypočítavosti.
7. Mluvit o druhých jen tehdy, když mohu
řici něco pěkného, o sobě jen v nej-
nutnějším případě.
8. Mluvit apoštolsky.
9. Mluvit přátelsky a vřele!
10. Mluvit vždy skromě a tlumeným hlasem!

Zasvěcuji ti

s v é _ _ _ s r d c e _ _ _ _ _

Srdce je orgánem života, znakem lásky, ~~í~~ úd bez odpočinku. Když tělo v noci odpočívá, srdce pracuje, Jde stále svým tempem jako hodinový stroj. Uvésti je v pohyb neb zastaviti může jen Bůh. Kdyby někdo z tvorů znemožnil jeho činnost, stal by se sebevrahem nebo svatokrádcem. Sáhl na něco, na co neměl právo, co patří Bohu. Srdce je v zajetí Božím. Nezdравý úd smí lékař amputovat, ale srdce ne. Zdá se, jako by ruka Boží pověsila nad lidské srdce takové výstražné upozornění: Nedotýkej se! Majetek Pána života a smrti! Když má srdce tak velikou cenu, potřebuje též mnoho milostí. Pro svůj úkol musí být dostatečně opatřeno. Jak mám přizpůsobit své srdce, aby odpovídalo plánům Božím ??

Ó, já ubohá, co sama zmohu? Co dokáží? Jsem jen snůška slabostí a nedokonalostí! Ale mám tebe, Matko moje, která mi ve všem ráda pomůžeš. Zasvěcuji ti celé své srdce a odevzdávám je do školy tvého přechistého Srdce! Z ní vyjde jistě zdokonaleno, posílněno, posvěceno, vyzbrojeno, opatřeno i připraveno k boji s tělem, světem a zlým duchem. Vezmi je do svých dlaní, napiš do něho své jméno a vtiskni mu všechny své ctnosti.

Maria, nauč mé srdce milovat Boha nade všechno, nad všechny tvory a poklady světa. Bohem jsem stvořena, k Bohu se ubírám. Bohu patřím, od Boha jsem vše obdržela. Byla By to drzá neřádnost, kdybych něco nebo někoho milovala více než jeho. Nauč mne tedy, Maria, abych měla stále na mysli všudypřítomnost Boží a jeho lásku.

Vše pro Boha, nic pro svět! Musím umět se odtrhnouti ode všeho, v čem není Bůh a jeho svatá vůle. Věřím, že Bůh mne miluje, doufám, že mi ve všem pomůže a přijme mou duši na milost. Proto tě prosím, Maria, propůjč mi svou lásku, která převyšuje lásku Cherubínů a Serafínů, která dovede Elhu přinášet všechny oběti a to jen a jen lásky. Nauč mé srdce pokoře, která by odstranila z mého nitra to ubohé "já" a nastolila v něm Krista, jemuž by ptřilo vše dobré, co by vykonám. Lámu pouta pýchy a vrhám se do bezpečné propasti milosrdenství Božího, aby se v něm ztratilo mé bídné nic, jsem přikryto závojem opravdové, upřímné pokory.

Maria, nauč mé srdce odevzdávat se do vůle Boží! Zbav je všeho neklidu a zbytečné péče o zítřek, o ty mnohé zbytečné věci, které tak často znepokojují mou mysl. Jsem v rukou Božích, nač tedy se budu zbytečně zneklidňovat? Co Bůh sešle nebo dopustí, všechno je k němu dobru. Kéž umím klidně odpočívat na klíně Boží lásky a svou hlavu položit na tvá mateřská prsa, abych se stala duší vyrovnanou, která zachovává vždy stejný klid, v radosti, v zármutku, v životních pohromách a všech pronásledováních. Vyrovnanost je známkou svatosti a té se dopracuje jen srdce mariánské. Necht život skučí, satan děsí a lidé zlí zuří, srdce moje zůstane klidné, protože jeho pánem je Bůh a jeho vychovatelkou ta, kterou nazývám nebeskou Matičkou!! Ty!

M a r i a , nauč mé srdce milovat každého člověka z lásky k Bohu a podle tvého příkladu. Nebudu-li milovat bližního, nebudu milovat ani svého Pána-Boha. Předně nauč, Maria, mé srdce odpouštět a zapomínat, V Otčenáši se modlím : "Odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům....." Jak odpustím já, tak odpustí Bůh mně.

Prosím tě, Matičko Kristova, vypros mému srdci sílu, abych se vždy uměla usmát na toho, kdo mi zblížil, kdo mne zranil svým podezříváním, podceňováním, odstrkováním, předsudkem a nedůvěrou. Ty nejlépe víš, kolik bolestných vzpomínek drásá mé nitro a kolik dosud nezacelelených ran stále bálí a krvácí.....

Nauč, Maria, mé srdce zapomenout. Bez tvé pomoci to nedokáži. Život byl ke mně až příliš strohý, tak že nemám sma síly prodírat se trním svého srdce a necítit bolest. Plmžžeš-li mi zapomenout, půjdu zase s odvahou dalším utrpením vstříc. Nemám a nechci se na nikoho hněvat. Kyselost a tvrdost svému srdci zakazuji. Tys toho svědkem! Kéž je vůdčí myšlenkou mého života láska, která nikdy nepřestává, neuhýbá a po bolesti zase doufá a miluje. Láska dává každému přednost vždy a ve všem. Srdce plné lásky nemyslí, že je lepší, silnější, světější a ctnostnější než druzí. Jakmile se začnu nad jedinou duší vyvyšovat, přestává pokora a končí láska. Takového neštěstí, Maria, mé srdce chraň! Propůjč mu trpělivost a shovívavost se slabostmi mých spolusester, abych neupadla v nevrlost, tvrdost a bezcitnost. Tvrdost srdce nikdy nepůsobí dobro. Propadá nelaskavým slovům, následkem čehož nemají jeho slova vlivu na druhé srdce, nepřivádí nikoho k Bohu. Tam se nesmí mé srdce dostat. Láskou a shovívavostí chci nashopnit své srdce k apoštolátu lásky, dobrého příkladu k apoštolátu vlídného slova. Maria, nauč mé srdce opravdové radosti, aby umělo z radosti žít a radost rozdávat. Dokáže to, bude-li čisté, proto volám se žalmistou Páně: "Srdce čisté stvoř ve mně, Pane!"..... Kéž je mé srdce prosto všeho, co svádí k smyslnosti, vášní a ke skutkům až příliš lidským. Matko, hodná obdivu, hleď, kladu své srdce do tvého klína. Je celé tvé! Buď mu učitelkou,

matkou a ochránkyní! Je malé, ale má v sobě velkou lásku k tobě a ke tvému Synu. Pro tuto svatou lásku zapřísahám tě, abys byla sama jeho královnou i celého mého života!!!

Zasvěcuji ti

s e b e s a m u d o c e l a .

Jak blaží vědomí, že patřím celá Panně Marii! Zdá se mi, že jsem ti toho, Matičko, řekla ještě málo, co všechno ti věnuji. Nejen oči, uši, ústa, srdce, nýbrž i duši s celým tělem dávám do tvých služeb. Můj rozum, vůle, paměť, schopnosti duševní i tělesná síla, to vše je tvé, připraveno k práci, obětím a k boji pro docílení tvých úmyslů, posvěcení celého světa. Každý nerv, každá žilka, každá kapka mé krve patří tobě! Mé ruce s veškerou prací jsou tvé! Ať žijí, píší nebo konají domácí práce, ať pracují na poli, svou práci musí konat tak důkladně, aby bylo patrné, že jsem pracovala s nadpřirozeným úmyslem, tobě k radosti a ve tvé veliké službě. Vždyť každou svou práci chci posvěcovat myšlenkou na tebe, Matičko dobrá! I při chůzi chci býti duchem u tebe, abych s tebou splynula, více tě poznávala, v tebe se proměňovala a konečně v tobě úplně se ztratila. Každý krok nechť mne přibližuje nebi a tobě, Maria!

Tobě obětuji i své zájmy, tužby a přání. Mám zájem na událostech v Církvi svaté. V jejích údech buď vítězí nebo trpí Kristus. Vezmi do rukou naše křesťanské dějiny a doved celou církev k nohám Ukřižovaného. Pak bude na zemi láska a spravedlnost.

Sama mám mnoho osobních tužeb, jejichž uskutečnění by bylo mým štěstím. Jedna z těch ~~k~~ nejhlavnějších je - touha po svatosti. Víš, Matičko, jak žízním po dokonalosti, po lásce Boží, po odtělesnění se, po odloučení ode všeho a po úplném splynutí s Bohem. I tato svá přání kladu na tvé přečisté Srdce, aby ono samo vyjednalo u Ježíše čas a způsob jejich uskutečnění!

A konečně, má dobrá Matičko, nestojím před tebou sama. Dávám ti všechny, /kdož/ které jsi blízko mne i kolem mne postavila. Přivádím je před tebe jako část své bytosti. Některé duše jsou mi tak drahé! Jsou to především ty, které se mnou dobře smýšlejí, uznávají mou dobrou vůli, mají mne rády, jsou ochotny mi pomoci v těžkých chvílích, snažíce se způsobiti mi radost a ve vhodné chvíli dovešou mne upozorniti na mé chyby. Patří mezi ně moji nejbližší, zpovědníci a duše mi přátelsky nakloněné. Pohled na ně a přijmi je za své. Jsou z jistého hlediska moje, proto ti je též zasvěcuji. Odplat jim vše, co dobrého mi prokázali, každé laskavé slovo, každý úsměv, každou duchovní i hmotnou pomoc. Učiň je účastny každého dobrého skutku, jímž si získávám zásluhu. Chci se jim odměnit láskou a vděčností, ale

protože vím, že neumím své city projevít věrně, prosím tě, Matičko, sama jim odplat vše. Se svým Božským Synem a spělu jim nahraďte to, co sama neumím provést dokonale. Kde já se neumím přiblížit svou osobou, tam ty se skloň za mne svou laskavostí.

Maria, zasvěcuji ti i ty, kteří se mnou nesympatizují, kterým nevyhovují a nelíbím se, Sympatie není v naší moci, proto se ne ně nehněvám. Modlím se za ně, prosím Ježíše i tebe, abyste jim udělili hohnost milostí, světla i síly, aby nehřešili neláskou. Přitáhněte je k sobě hezky blízoučko, abych se s nimi se všemi sešla jednou na věčnosti, kde pozemské náklonnosti i odklony pomínou a bude vládnout jen čistá, silná, svatá, velká láska.

Tvé péči, Maria, odporoučím i duše zemřelých, kterým jsem povinna modlitbou, neb kterým jsem modlitbu slíbila. Obzvláště tě prosím za duše svých rodičů, příbuzných, představených, učitelů, přátel i nepřátel.

Nepatřím již sobě, nýbrž tobě, moje drahá Matičko! Žádej, co chceš, veď mne kam chceš, nařizuj, co chceš, pošli mi, co chceš, vše přijímám z tvé ruky jako od Matky, která mne miluje a hledá jen moje dobro. Za vše ti již předem děkuji. Maria, žij ve mně, pracuj ve mně, miluj ve mně, modli se ve mně!

Jsem celá tvá, o Maria, chci milovat tě stále, můj život kéž je chorálem k tvé větší cti a slávě!!

Poněvadž tedy

n á l e ž í m t o b ě

Když jsem se tím Maria, zasvětila se vším, co jsem a co mám, zbývá mi nyní již jen velká mravní a závažná povinnost-dokázat to také svým životem, že jsem tvá, že jdu ve tvých šlépějích, žiji v tvém duchu. Jinak by mé zasvěcení nemělo smyslu. Nevyzískala bych tím ničeho pro sebe ani pro svět.

Poněvadž tedy náležím tobě, Panno Neposkvrněná, zříkám se všeho zbytečného, veškerého přepychu a pohodlí, abych žila chudě a skromně, jako jsi kdysi žila ty! Jak malichernou bych se jevila sama/sama sobě, kdybych na něčem ještě chorobně lpěla, kdyby béc, která mé duši nic nepřidá, kterou si stejně do hrobu nevezmu, byla by příčinou neklidu mé duše, nebo kdybych se pro ni dopustila chyb proti bohopoctě, nebo proti bliženské lásce. Proto nechci na ničem viset, vše chci opustit s lehkým srdcem. Po ničem nechci toužit. Jediná věc je potřebná na tomto světě: Bítí v srdci Boha a tebe, Maria! Vše ostatní jest jen prostředkem nebo záhubou. Zříkám se všeho pomíjitelného, aby mé srdce nebylo rozděleno.

Poněvadž tedy náležím tobě, milá Matičko, vypros mi, abych byla a zůstala vždy úzkostlivou v zachovávaní svaté čistoty. Totéž bych ráda vyprosila pro

všechny lidi, zvláště pro dívčí mládež. Dej mně i všem ostatním lidem poznat nicotnost těla. Dnes kvete a vzbuzuje obdiv, má své potřeby, přání a mnoho přátel, Za nějaký čas bude zapáchající hnilobou, před kterou bude každý utíkat. Chci žít jen duchovním, čistým životem, proto mi nesmí tělo překážet. Je chrámem Ducha svatého, je ve tvých službách, proto doufám, že s tvou pomocí mi bude vždy jen pomocníkem k vykonávání dobrých skutků a dobrou půdou pro zásluhy ve prospěch druhých. Jdi nejčistší ze všech svatých, vypros mi tedy, abych i já byla vždy čistá a prostá všeho tělesného.

Poněvadž tedy náležím tobě, Matičko, chci tě následovat i v poslušnosti. Chci poslouchat Poha, tebe, anděla strážného, své představené, zpovědníky a vůbec všechny, kteří mi radí a dobře se mnou smýšlejí. Tvá věta souhlasu, která nám přivola-la Spasitele!" Aj, jaá dívka Páně, staniž se mi podle slova tvého", musí zaznívat z mé duše vždy, kdykoliv se mi něco poručí nebo když Pán Bůh ode mne něco žádá. Chci vše, co chce Bůh, čeho ode mne žádá mnou prací, utrpením a povinností přítomného okamžiku. Pro budoucnost činím předsevzetí: Ničemu se nevzpírat, kde bude zřejmá vůle Boží! Staniž se mi ve všem vždy tak, jak chce Bůh a tg, Maria! M o j e M a t k o!! Ne má, ale vaše vůle se mi staň vždy a vsude!

Mým a nejpádnějším důkazem toho, že jsem tvá, nechť je pohotovost k utrpení, - Na nic nenaříkat, ničemu se nevyhýbat!!!

6. dobrá Matko,chraň a opatruj mne.....

1. Před pokušením každého druhu, hlavně před pokušením k nevěře, vlažnosti, k nepřesnosti v zachovávání sv. slibů, pravidel a nařízení, proti lásce, čistotě a skromnosti!
2. Před duchem světa, který se projevuje vychytralostí, touhou po politování a zvláštnostech, lstivostí, snahou zalíbiti se a nakloniti se druhé, lehkomyšlností, pokrdáním jinou národností, ješitností, přetvářkou a jinými nectnostmi.
3. Před zlým duchem, který svádí k smyslnosti, pýše, nadutosti, lži, nepoctivosti a přetvářce.
4. Před zlými lidmi, kteří svým příkladem, sladkým slovem a milou tváří umějí splést cestu a zavést do propasti hříchu.
5. Před nebezpečím tisku, špatnými knihami a neslušnými řeči!

Maria? má Matko, chraň mne všeho, co by m mohlo poskvřniti mou duši a připraviti mne tak o lásku tvou a o lásku Pána Ježíše. Veď mé kroky jen po svých šlépějích, abych nezbloudila a nezpronevěřila se mariánskému ideálu ani v těch nejmenších maličkostech.

Chci být obětí smíru za všechny urážky, kterých se lidstvo dopustilo proti Ježíši a tobě, Maria!

Vždyť i sama jsem přidala dosti velkou vinu do tohoto moře lidského nevděku. Beru na sebe vše, co mi Bůh v budoucnosti mívá seslat. Zásluhy pošílám do kapitálu milostí, abys je rozdávala tam, kde je třeba, kam má nevědomost a znalost nesahá. Kéž by se zásluhou mého utrpení alespoň jedna duše vrátila pod tvůj mateřský plášť. Chci býti též obětí za díky za všechna dobra a milosti, kterých jsi nám všem vyprosila. Na tvou dobrotu nesmím nikdy zapomínat. Z katdého mého utrpení a nesnáze vezmi polovinu jako dík za tvou ochranu a lásku. Nejen že chci přijímat utrpení, nýbrž budu za ně i vděčná, budu děkovat za každou těžkost a námahu, za každou bolest připravenou mi druhými. Všechno chci přijímat s láskou. Všeho se chci chopit ochotně a vděčně jako kdysi Kristus svého kříže. Ne z domucení a mutnosti, nýbrž vše s láskou a s díkem na rtech a s vděčností v srdci.

Jen chudobou, čistotou, poslušností, láskou k utrpení a ochotou k pilné práci a obětí nabudu pravé křesťanské hodnoty. Jen pak se ti budu moci, Matičko, líbit. Chci se vynasnažit a usilovat o to, abys mne měla proš milovat!!

Jako stateka majetek svůj....----

Jsem tvým majetkem, drahá Matko, proto si přeji být pro tebe vhodným nástrojem, kterého bys mohla vždycky a ke všemu použít. Učin ze mne svou služebnici, kterou budeš vždycky posílat místo sebe.

Chceš, abych potěšila nějakou nemocnou duši? Dej mi vmuknutí, ke komu mám jít, nebo mne k ní pošli. Budu jí sloužit a pomáhat jako tvé přítelkyni. Nebudu šetřit námahy ani osobního pohodlí, jen když budu moci ulehčiti tam, kde si toho přeješ.

Chceš, abych rozjasnila naději trpícího? Jsem zde, ochotna ke každé oběti. Ukaž mi cestu k smutné duši, která trpí a já se vynasnažím, abych vykonal věrně své poslání. S tvým jménem na rtech potěším, laskavě se podívám, promluvíím povzbuzující slovo, věnuji své přátelství.

Chceš, abych ukázala cestu bezradnému srdci? Stačí jediný tvůj pokyn a poběžím přes trnité překážky, abych povzbudila, poradila a přivedla na pražou cestu a k pravému životu. Z lásky k tobě a k duším nebude pro mne nic příliš těžkého.

Chceš, abych povzbudila malomyslné nitro? Velmi ráda budu vyprávět o zázracích, uskutečněných na tvou přímluvu, o tvém laskavém Srdci, a o tvé účinné přímluvě,

protože ti Ježíš nemůže ničeho odepřít. Nabídnou ti i oběť svého života ve prospěch malomyslné a bloudící duše, jen aby nezbloudila a byla zachráněna.

Přeješ si snad, aby si tě někdo mým prostřednictvím zamiloval? Matičko, neboj se přede mnou vaslovit své přání! Pošli mne třeba do nejvzdálenějšího koutu zeměkoule a já půjdu ráda, abych mluvila o tobě a vtiskla tvé jméno do lidských srdcí. Budu šťastna, budu-li uměti procovat pro tvůj apoštolát.

Chceš snad, Matičko, abych zůstala skrytou jako zrnko v půdě, a abys obětí mé skrytosti a opuštěnosti vykvetl plod zásluhy, kterým by se nasytila duše některého hříšníka? Jen mne odlaš ode všech mých drahých i ode všeho, co ještě mám. Nezkla-
mu, vytrvám a jediným přáním, abys ty a Ježíš byli jste se mnou spokojeni. Ulož mi posláním, jaké chceš, nic neodmítnu, vše přivítám, vše provedu, budeš-li mi plmáhati a vyprosíš-li mi vytrvání v dobrém. Tak jako já sama nakládám se svými předměty podle tvé vůle, tak jednej, Matičko, i ty se mnou. Nehleď na to, bude-li mne to bolet nebo ne, jen když bude vyplněno tvé přání. Cit musí ustoupit. Jen když přispějí duším a udělám ti radost.....

A M E N.....

Slovo Amen- znamená s t a n i ž s e!

Říkám je upřímně a vroucně. Kdyby ses mne, Maria, zeptala, čeho si přeji, aby se stalo, odpověděla bych ti, že toužím a žízním po uskutečnění svou věcí.

Za prvé si přeji, aby se co nejdříve upevnilo a rozšířilo království tvé a tvého Božského Syna. Aby všichni lidé jako jeden veliký ovčinec stáli u tvých nohou a aby tě všichni milovali z celého srdce jako svou matku. Bude-li celý svět milovat tebe, bude milovat i Ježíše, ke kterému vede cesta jen tvým přečistým Srdcem. Kdo miluje Ježíše, a miluje i svého bližného! Budou-li všechha lidská srdce planouti láskou k tobě a k tvému Božskému Synu, přijde k nám království Boží. Bude panovat láska, zbožnost, svatost a svět se promění v předsín ráje. Uschnou slzy, zazní radost.....

Ó, Maria, úspěš příchod svého mariánského království.

Mým velkým přáním jest také, abych jednou šťastně skonala. Již nyní tě, drahá Matičko, prosím, abys byla u mne, až budu umírat. Vezmi mou duši, očist ji a předej jako svůj majetek svému Ježíši. Pak mne jistě spasí a neodmítne od sebe. Tolik se již těším na nebe, na tebe i na Ježíše, i na ty drahé duše, které jsou již u vás na věčnosti. S myšlenkou na smrt chci trpět i pracovat. Maria, pomoz mi, abych žila tak, abych po zbožném a plodném životě byla hodna krásné a šťastné smrti, aby mohlo býti na mém hrobě napsáno:

"Žila, pracovala, trpěla a zemřela ve službách a pro rozšíření království Mariina.

A M E N !